

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2021/1 LSF 60 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om varmemforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Prisregulering af og energieffektiviseringsordning med afgiftsfritagelse for overskudsvarme)

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2019 – 89505

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.¹⁾

(Prisregulering af og energieffektiviseringsordning med afgiftsfritagelse for overskudsvarme)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, som ændret ved § 5 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 og § 3 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 7-17« til: »jf. dog stk. 7-18«, og som 3. pkt. indsættes:
»1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder, der leverer overskudsvarme, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en kapacitet på under 0,25 MW.«
2. I § 20 indsættes som stk. 18:
»Stk. 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om prisloft på overskudsvarme, herunder regler om generelle og individuelle prislofter og om gyldighedsperioder for prislofter.«
3. I § 20 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »overskud«: », dog ikke for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.«
4. § 20 b, stk. 1, 2. pkt., affattes således:
»Ligeledes kan eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.«
5. I § 21, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»Anmeldelse efter 1. pkt. for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18, foretages af den varmforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til.«
6. I § 21, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:
»1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder for så vidt angår overskudsvarme omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.«
7. Efter kapitel 4 b indsættes:

»Kapitel 4 c

Energieffektiviseringsordning for overskudsvarme

§ 23 o. Virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme. Energieffektiviseringsordningen skal omfatte energigennemgange med henblik på at identificere mulige energieffektiviseringer af virksomhedens overskudsvarme og gennemførelse af disse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan videregive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om virksomheders deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler for energieffektiviseringsordningen, herunder regler om følgende:

- 1) Ansøgning om indtræden og udmeldelse af ordningen, herunder proces og indhold.
- 2) Afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.
- 3) Dokumentationskrav og krav om afgivelse af tro- og loveerklæringer for at kunne deltage i energieffektiviseringsordningen.
- 4) Gennemførelse af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag.
- 5) Verifikation af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag af en uvildig ekstern ekspert eller af et certificeringsorgan, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan.
- 6) Godkendelse af og offentliggørelse af oplysninger om uvildige eksterne tekniske eksperter.
- 7) Nærmere angivne internationale vedtagelser og specifikationer som virksomheder, der deltager i energieffektiviseringsordningen, skal overholde.
- 8) Påbud og afgørelse om udelukkelse fra energieffektiviseringsordningen i forhold til virksomheder og uvildige eksperter.
- 9) Kursusgebyrer i forbindelse med godkendelse af uvildige tekniske eksperter, jf. nr. 6.«

8. Efter § 24 indsættes:

»§ 24 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at virksomheder, som er omfattet af energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, jf. § 23 o, stk. 1, overholder § 23 o og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet, jf. stk. 1, få adgang til en virksomheds lokaler, herunder adgang til at besigtigelse af energimålere, procesanlæg og alt øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Stk. 3. Indehavere og ansatte i virksomheder, der er tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme efter § 23 o, stk. 1, skal yde fornøden bistand og hjælp i forbindelse med tilsynets udførelse. Tilsynet kan meddele påbud til indehavere og ansatte om bistand og hjælp.

Stk. 4. Klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

§ 24 b. Klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne tilsynsbeføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Private organisationer eller selskaber m.v. kan ikke træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 23 a, stk. 1, eller § 24 a, stk. 2.«

9. I § 26, *stk. 1*, ændres »eller Forsyningstilsynet« til: », Forsyningstilsynet eller andre statslige myndigheder«.

10. I § 26, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »og Forsyningstilsynet« til: », Forsyningstilsynet og andre statslige myndigheder«.

11. I § 26 a, *nr. 2*, ændres »eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 28« til: », Forsyningstilsynet eller anden statslig myndighed i henhold til en bemyndigelse efter § 24 b, stk. 1,«.

12. § 28 ophæves.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 5 i lov nr. 923 af 18. maj 2021 og § 12 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Varme omfattet af 1. og 2. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

2. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og varmforsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter 4. pkt. på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder

ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 14 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Varme omfattet af 1. og 2. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

2. § 8, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og varmforsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af

tilbagebetalingen, der følger af 1. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter 4. pkt. på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret ved § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 4 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 11, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Varme omfattet af 1. og 2. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

2. § 11, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er

afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og varmforsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter 4. pkt. på baggrund af oplysninger fra varmelieferandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

§ 5

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer affald fra egen cementproduktion), som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr. 1889 af 29. december 2015, § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017 og § 7 i lov nr. 1585 af 27. december 2019 og senest ved § 6 i lov nr. 203 af 13. februar 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 11, stk. 15« til: »§ 11, stk. 5«.

§ 6

I lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskattningen af overskudsvarme), som ændret ved § 6 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 5 og 6, ophæves.

2. § 3, nr. 1, ophæves.

3. § 4, nr. 3, ophæves.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 4, træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 2, § 3, nr. 2, og § 4, nr. 2.

Stk. 4. For aftaler om levering af overskudsvarme indgået før den 1. januar 2022, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. januar 2024. § 20, stk. 1, 3. pkt., i lov om varmforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder dog anvendelse fra den 1. januar 2022.

- ¹⁾ Loven har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1 Prisregulering, anmeldelsespligt og tilsyn med priser på overskudsvarme
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Energieffektiviseringsordning for overskudsvarme
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Indførelse af afgiftsfritagelse for energieffektiv overskudsvarme
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Konsekvenser for FN's verdensmål
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med Energiaftale af 29. juni 2018 (V, LA, K, DF, S, EL, A, RV og SF) og Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019 (V, LA, K, DF, S, RV, EL, A og SF) blev det besluttet at indføre nye rammevilkår for udnyttelsen af overskudsvarme. Partierne bekræftede ved Klimaaftale for energi og industri mv. af 22. juni 2020 (V, LA, K, DF, S, RV, EL, A og SF) indholdet i denne aftale, og blev derudover enige om, at der er behov for at fremme overskudsvarme yderligere. Aftalepartierne indgik den 7. september 2021 Opfølgende aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme.

Aftalepartierne er enige om, at der skal være en prisregulering af overskudsvarme og indføres en bagatelgrænse. Aftalepartierne er endvidere enige om at fjerne overskudsvarmeafgiften, såfremt virksomheders produktion af ekstern overskudsvarme certificeres eller underlægges en ordning, der sikrer en effektiv produktion af overskudsvarme. Afgiftslempelsen er forudsat gennemført i skattelovgivningen, mens en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme skal gennemføres i lovgivningen på energiområdet.

Lovforslaget indeholder tre hovedpunkter; prisregulering af overskudsvarme, herunder en bagatelgrænse for prisregulering, en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme og afgiftsfritagelse for energieffektiv ekstern overskudsvarme.

For så vidt angår prisreguleringen indeholder lovforslaget forslag om fra den 1. januar 2022 at indføre

en bagatelgrænse for virksomheder, der leverer overskudsvarme, hvis det anlæg, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en kapacitet på mindre end 0,25 MW.

Det foreslås at indføre en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme, der ikke er omfattet af bagatelgrænsen. Prisloftet vil skulle regulere den maksimale pris, som de varmforsyningsvirksomheder, som overskudsvarmen leveres til, vil kunne indregne som omkostning for køb af overskudsvarme i sine varmepriser. Prisloftet vil skulle baseres på de gennemsnitlige omkostninger til det billigste, eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi, idet der dog skal ses bort fra atypisk billige anlæg. Når overskudsvarme omfattes af et prisloft, foreslås anmeldelsespligten til Forsyningstilsynet for priser, betingelser m.m. på overskudsvarme at skulle påhvile den varmforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til. Samtidig foreslås det, at Forsyningstilsynets beføjelser i form af indgreb i pris m.m. vil skulle anvendes over for den varmforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til, i tilfælde af en prissag.

Får så vidt angår en ordning om energieffektivisering af overskudsvarme indeholder forslaget en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, hvor virksomheder via ansøgning kan tilmelde sig ordningen. Virksomheder, som vælger at tilmelde sig ordningen, vil blive forpligtet til at gennemføre energigennemgange og eventuelt på baggrund heraf forpligte sig til at gennemføre energieffektiviseringer af dele af virksomhedens processer og anlæg, der relaterer sig til overskudsvarme, mod at disse bliver fritaget for at betale overskudsvarmeafgift i henhold til særskilte regler herom på skatteområdet.

Der er forskel på overskudsvarme i varmforsyningslovens forstand og afgiftsmæssig forstand. Ved overskudsvarme i varmforsyningslovens forstand forstås uundgåelig varme produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem. Overskudsvarme i afgiftsmæssig forstand er, når der sker genindvinding af spildvarme fra procesforbrug (hvor afgiften er lav), og den genindvundne varme anvendes som rumvarme (hvor afgiften er høj).

For så vidt angår afgiftsfritagelsen for energieffektiv overskudsvarme indeholder forslaget afgiftsfritagelse fra overskudsvarmeafgiften for virksomheder, der indgår i ovennævnte energieffektiviseringsordning, idet der foreslås indført en afgiftsfritagelse i gasafgiftsloven, kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven for ekstern overskudsvarme, som produceres af virksomheder, som er med i ordningen.

Endelig foreslås det, at den formelle indbetaler af overskudsvarmeafgiften skal kunne ændres fra overskudsvarmevirksomhed til varmforsyningsvirksomhed, hvis der foreligger en aftale herom mellem overskudsvarmevirksomhed og varmforsyningsvirksomhed. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at sætte denne del af loven i kraft.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Prisregulering, anmeldelsespligt og tilsyn med priser på overskudsvarme

2.1.1. Gældende ret

Den gældende økonomiske regulering af varmesektoren fremgår af varmforsyningslovens kapitel 4.

Udgangspunktet for prisreguleringen følger af § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven. Prisreguleringen indebærer, at varmepriserne reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger – også kaldet den omkostningsbestemte varmepris. Varmeforsyningsvirksomheder, herunder virksomheder, der leverer overskudsvarme, kan indregne nødvendige udgifter til blandt andet lønninger, andre driftsomkostninger

og administration i varmeprisen. Virksomhederne kan alene indregne de nødvendige omkostninger, der kan henføres til produktion og leverance af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas. Det er Forsyningstilsynet, der i konkrete sager afgør, hvilke udgifter og omkostninger, der må anses for nødvendige, og som derfor kan indregnes i priserne. Derudover må prisen ikke være urimelig.

§ 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, indeholder en ikke udtømmende opregning af de virksomheder, der er omfattet af prisbestemmelserne. Prisbestemmelserne finder anvendelse på levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand (rumvarmeformål). Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra centrale kraftvarmeanlæg.

Bestemmelsen i § 20 c i varmforsyningsloven, indebærer, at såvel varme til rumvarmeformål som varme til procesformål skal leveres efter prisreguleringen. Hvis virksomheden anmelder en omkostningsfordeling til Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1, bliver levering til procesformål undtaget fra prisreguleringen. Det er en betingelse, at der er tale om samproduktion af opvarmet vand m.m. til henholdsvis rumvarme- og procesformål. Det gælder også for overskudsvarme.

Anvendelsesområdet for varmforsyningslovens prisregulering indeholder ingen bagatelgrænse. Reglerne omfatter derfor blandt andet virksomheder, der leverer overskudsvarme, uanset størrelsen af den leverede mængde overskudsvarme. Det betyder, at selv mindre leverancer af overskudsvarme omfattes af prisreguleringen.

Det følger af § 20 b i varmforsyningsloven, at visse varmforsyningsvirksomheder under nærmere betingelser kan indregne et overskud i varmeprisen ud over de nødvendige omkostninger for derigennem at opnå en fortjeneste. Det drejer sig blandt andet om industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, og eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg. Muligheden for indregning af et overskud er således en undtagelse til udgangspunktet i § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, om, at alene nødvendige omkostninger kan indregnes i prisen for varme.

Muligheden for industrivirksomheder til at indregne et overskud i prisen for leverancer af overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg er indsat i varmforsyningsloven ved vedtagelsen af lov om ændring af lov om varmforsyning fra 2000, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, L 240.

Muligheden for at indregne et overskud for eldrevne varmepumper, som udnytter overskudsvarme, der ikke stammer fra industrivirksomheder, er indsat i varmforsyningsloven ved vedtagelsen af lov om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning fra 2018, jf. Folketingstidende 2018-2019, tillæg A, L97.

Det følger af § 1 a, nr. 2, i varmforsyningsloven, at der ved overskudsvarme forstås uundgåelig varme produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem. Med overskudsvarme menes blandt andet overskudsvarme fra datacentre, industrielle processer, transformerstationer, supermarkeder, m.v. Varme fra kraftvarmeproduktion anses ikke som overskudsvarme.

Det følger af § 20 b, stk. 1, i varmforsyningsloven, at det er en betingelse for indregning af overskud, at overskudsvarmen leveres til et kollektivt varmforsyningsanlæg. Det følger af § 2 i varmforsyningsloven, at der ved kollektivt varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Hvis overskudsvarmen leveres direkte til varmeforbrugerne, kan der ikke indregnes et overskud i varmeprisen.

De virksomheder, der er omfattet af varmemforsyningslovens mulighed for indregning af overskud i varmeprisen, kan som udgangspunkt indregne et overskud på almindelige kommercielle vilkår. Overskuddets størrelse afhænger derfor som udgangspunkt af aftalen om levering til det kollektive varmemforsyningsanlæg.

Det følger af Forsyningstilsynets praksis, at den samlede varmepris inklusive et § 20 b overskud ikke må overstige den i administrativ praksis udviklede substitutionspris. Substitutionsprisprincippet er derfor ikke fastsat ved lov, men fastslået i administrativ praksis. Substitutionsprisprincippet indebærer, at der for køb af varme ikke må indregnes en højere pris end den pris, som varmekøber selv ville kunne producere den omfattede varmemængde for eller købe den for fra tredjemand. Princippet kan efter praksis få virkning i alle led i værdikæden, dvs. for alle leverancer omfattet af § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven. Det indebærer, at en virksomhed, der leverer overskudsvarme, ikke vil kunne få solgt varme med overskud ud over substitutionsprisen, hvis en anden varmemforsyningsvirksomhed eller den køvende varmemforsyningsvirksomhed selv kan levere eller producere varmen billigere. I praksis fungerer substitutionsprisen således som et lokalt prisloft for varmemforsyningsvirksomhedernes køb af overskudsvarme. En varmemforsyningsvirksomheds substitutionspris er dynamisk og kan ændre sig fra år til år. Det er Forsyningstilsynet, der af egen drift eller på baggrund af en henvendelse eller en klage, kan vurdere, om substitutionsprisprincippet finder anvendelse i et konkret leveringsforhold, herunder fastsætte substitutionsprisen. Princippet har dog ikke virkning for den del af værdikæden, der er mellem varmedistributionsvirksomhed og slutkunde.

De virksomheder, der er omfattet af varmemforsyningslovens prisregulering, er derudover omfattet af en anmeldelsespligt af visse oplysninger til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1, i varmemforsyningsloven. Anmeldelsespligten indebærer, at blandt andet priser for ydelser omfattet af § 20 og § 20 b i varmemforsyningsloven, skal anmeldes til Forsyningstilsynet med angivelse af grundlaget herfor efter nærmere regler fastsat af tilsynet. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af en erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse. Anmeldelse er en gyldighedsbetingelse, jf. § 21, stk. 3, i varmemforsyningsloven, men indebærer ikke en godkendelse af det anmeldte fra Forsyningstilsynet. Det er stadfæstet i administrativ praksis, at et § 20 b overskud som udgangspunkt ikke kan indgå i prisen, når overskuddet ikke er indregnet i de løbende anmeldelser af priserne. Der henvises blandt andet til Energiklagenævnets afgørelse i sag 1021-17-13-29. De nærmere regler for anmeldelsespligten er fastsat i Forsyningstilsynets bekendtgørelse nr. 1412 af 3. december 2018 om anmeldelse af tariffer, omkostningsfordelinger og andre betingelser for levering af fjernvarme samt varmemproduktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prisloft m.v. (anmeldelsesbekendtgørelsen).

Det følger af § 21, stk. 4, i varmemforsyningsloven, at Forsyningstilsynet blandt andet fører tilsyn med de priser, som de regulerede virksomheder maksimalt kan opkræve for den producerede og leverede varme, dvs. den offentligretligt regulerede varmepris.

Ud over de oplysninger, som virksomhederne i medfør af lovens anmeldelsespligt indberetter til Forsyningstilsynet, kan Forsyningstilsynet hos en virksomhed, som ejer anlæg omfattet af loven, indhente de oplysninger, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af loven, jf. § 23 b, stk. 5, i varmemforsyningsloven. Forsyningstilsynet kan pålægge en virksomhed, der er omfattet af stk. 5, at tilvejebringe de oplysninger, herunder at tilvejebringe dem i en bestemt form, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver efter varmemforsyningsloven eller efter regler fastsat i medfør af loven, jf. § 23 b, stk. 6, i varmemforsyningsloven.

Varmemforsyningsloven er en lov, der fastsætter den maksimale pris for varme. Det betyder, at virksomheder for deres leverancer af ydelser omfattet af § 20 i varmemforsyningsloven, ikke kan opkræve en aftalt

pris, der måtte overstige prisen fastsat i medfør af varmemforsyningsloven. Virksomhederne kan aftale priser, der er lavere end varmeprisen fastsat efter varmemforsyningsloven.

Det følger af § 21, stk. 4, i varmemforsyningsloven, at Forsyningstilsynet kan gribe ind, såfremt priser, herunder aftalte priser, betingelser m.v. er i strid med eller urimelige i henhold til varmemforsyningsloven eller regler udstedt i henhold hertil. Forsyningstilsynet kan give pålæg om ændring af priser, betingelser m.v., hvis forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør. Gennem mangeårig praksis hos energimyndighederne er bestemmelsen i § 21, stk. 4, blevet forstået og anvendt således, at den regulatoriske efterregulering af priser m.m. sker via en udligning i de fremtidige varmepriser. Der er ikke i § 21, stk. 4, i varmemforsyningsloven, indeholdt begrænsninger af, hvor lang en tidsmæssig periode en efterregulering kan vedrøre.

Det følger af § 33, stk. 1, i varmemforsyningsloven, at undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af blandt andet § 21, stk. 1 og 4, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Det følger af § 34, stk. 1, nr. 7, i varmemforsyningsloven, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler blandt andet Forsyningstilsynet urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af Energiaftale af 29. juni 2018, Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019, Klimaafale for energi og industri mv. af 22. juni 2020 samt den Opfølgende aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme af 7. september 2021, at virksomhedernes overskudsvarme skal anvendes, når det er til gavn for klimaet, forbrugerne og virksomhederne.

Aftalepartierne er enige om, at der skal være en prisregulering, som vil skulle tage udgangspunkt i en administrativ simpel regulering, som fremmer udnyttelsen af overskudsvarme. Prisregulering af overskudsvarme har til hensigt at opfylde tre hensyn. For det første skal der være et rimeligt økonomisk incitament for virksomheden til at udnytte overskudsvarmen. Dernæst skal prisreguleringen understøtte, at forbrugerne opnår billigst mulig varme. Endelig skal prisreguleringen fungere som et værn mod egentlig produktion af varme, tidligere også benævnt falsk overskudsvarme.

Det følger af de politiske aftaler, at der skal indføres et prisloft og en bagatelgrænse for overskudsvarme i varmemforsyningsloven.

Prisloftet vil skulle fastsættes årligt af Forsyningstilsynet som et landsdækkende prisloft baseret på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, alternative eksisterende varmeproduktionsanlæg, der er baseret på vedvarende energi. Prisloftet vil som udgangspunkt skulle beregnes på baggrund af faktiske priseftervisninger. Prisloftet vil skulle være robust, og der vil ved beregningen skulle ses bort fra atypisk billige anlæg.

Klima, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte prisloftet, indtil rammerne for Forsyningstilsynets administration af regler om et prisloft er fastsat.

Det vil være muligt at opnå et forhøjet prisloft de første år mod en tilsvarende sænkning af prisloftet de efterfølgende år. Det vil være muligt for varmemforsyningsvirksomheden, som overskudsvarmen leveres til, at få godkendt et individuelt prisloft i en periode, hvis varmemforsyningsvirksomheden kan dokumentere, at prisloftet ikke er en relevant reference for det billigste alternative vedvarende energibaserede varmeproduktionsanlæg i virksomhedens varmemforsyningsområde.

Tidsperioden for prisloftet, som indgår i en aftale mellem den overskudsvarmevirksomhed, som leverer overskudsvarme, og den varmemforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til, vil ikke blive reguleret. Har virksomhederne aftalt, at prisen er fastlåst i en periode under et givent fastlåst loft, vil eventuelle ændringer i prisloftet ikke skulle have betydning for den aftalte pris. Prisen på overskudsvarme vil uanset fastlåsning dog skulle overholde prisen fastsat i medfør af denne lov.

Den virksomhed, der leverer overskudsvarme, og den varmemforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til, skal frit kunne aftale en pris for overskudsvarmen, så længe de samlede omkostninger til udnyttelse af overskudsvarmen holdes under et prisloft baseret på vedvarende energi.

Overskudsvarmevirksomheder vil skulle undtages fra administrative byrder forbundet med prisreguleringen.

Der vil skulle udformes en overgangsordning for prisregulering, hvor det vil være muligt for virksomheder med eksisterende leveringsaftaler at fortsætte efter de gældende regler i en afgrænset periode efter lovens ikrafttræden.

Endelig vil små overskudsvarmevirksomheder med en kapacitet under 0,25 MW skulle fritages for prisreguleringen.

2.2. Energieffektiviseringsordning for overskudsvarme

2.2.1. Gældende ret

Virksomheders overskudsvarme er reguleret i en række love på skatteområdet. Hvis varme eller varmt brugsvand fra procesformål udnyttes ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, skal der som hovedregel betales afgift af den nyttiggjorte overskudsvarme, der anvendes til rumvarme eller varmt brugsvand. Det gælder fx varme og varmt brugsvand fra procesformål, der nyttiggøres i rør- og radiatorsystemer til rumopvarmning eller varmt brugsvand.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 (omlægningsloven) vedrørende omlægning af beskatningen af overskudsvarme er der stadfæstet nye lovregler om overskudsvarmeafgiften, som erstatter tidligere gældende regler. Loven giver mulighed for nedsættelse af afgiften i de pågældende love, såfremt virksomhederne indgår i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme med klima-, energi- og forsyningsministeren. Tidspunktet for ikrafttræden af lovændringen fastsættes af skatteministeren, jf. omlægningslovens § 5.

I medfør af ovennævnte lov nr. 138, kan der sættes regler i kraft i § 11, stk. 9, 2.-3. pkt. i lov om afgift af elektricitet, § 10, stk. 9, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 8, stk. 8, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 9, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. henholdsvis § 1, nr. 5, § 2, nr. 5, § 3, nr. 1 og § 4, nr. 3, i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lov nr. 138 af 25. februar 2020, om at virksomheder, der indgår i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme med klima-, energi- og forsyningsministeren, kan få nedsættelse af betaling af overskudsvarmeafgiften. Virksomhederne skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i energieffektiviseringsordningen over for told- og skatteforvaltningen.

Der findes ikke i dag en energieffektiviseringsordning, hvor virksomheder, der leverer overskudsvarme, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at blive tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme med henblik på nedsættelse eller fritagelse for betaling af overskudsvarmeafgiften efter ovennævnte energiafgiftslove.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I Opfølgende aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme af 7. september 2021, blev aftalepartierne enige om en energieffektiviseringsordning, hvor virksomhederne er forpligtet til at gennemføre energigennemgange af processer og anlæg relateret til overskudsvarme, som verificeres af uvidlige eksterne eksperter. På baggrund af energigennemgangene blev der i den politiske aftale forudsat, at virksomhederne skal gennemføre energieffektiviseringstiltag af deres processer og anlæg relateret til overskudsvarme, såfremt dette kunne gøres med en tilbagebetalingstid på op til 5 år.

Selv om en virksomhed i høj grad har effektiviseret sine produktionsprocesser, kan der være en mængde spildenergi i form af varme, som ikke kan anvendes yderligere i processerne. Denne overskudsvarme går til spilde, medmindre den nyttiggøres enten internt i virksomheden, f.eks. til rumopvarmning eller eksternt i den kollektive varmeforsyning.

Formålet med energieffektiviseringsordningen er at optimere virksomheders energiproduktion, så anlæg og processer bliver indrettet eller ændret således, at unødvendig overskudsvarme ikke opstår og således, at uundgåelig overskudsvarme kan blive udnyttet i den kollektive varmeforsyning. Virksomheder tilskyndes til at blive tilmeldt energieffektiviseringsordningen, idet dette er en forudsætning for at opnå fritagelse for overskudsvarmeafgiften i medfør af de foreslåede §§ 2-4 i dette lovforslag.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at formålet med energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme kan opnås ved, at virksomheder søger klima-, energi- og forsyningsministeren om at blive tilmeldt energieffektiviseringsordningen, og derved forpligter sig til på nærmere angivne vilkår at gennemføre energigennemgange og at energieffektivisere processer og anlæg, der producerer overskudsvarmen, såfremt energigennemgangen viser, at der er behov for det. De nærmere regler for ordningen fastsættes i en bekendtgørelse.

Det vurderes, at der ved udmøntningen af ordningen bør stilles krav om, at identificerede energieffektiviseringstiltag, som kan gennemføres rentabelt – for eksempel med en tilbagebetalingstid på op til 5 år – skal gennemføres. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at såfremt der indføres et kriterie om gennemførelse af energieffektiviseringstiltag med en for kort tilbagebetalingstid, kan det betyde, at virksomhederne gennemfører færre energieffektiviseringer af deres overskudsvarme. Det vurderes, at der derfor i udmøntningen af ordningen vil blive fastsat kriterier om en passende tilbagebetalingstid, som endvidere kan ses i forhold til, at virksomhederne opnår fritagelse for betaling af overskudsvarmeafgiften.

Det forventes, at størstedelen af de eksisterende virksomheder med overskudsvarmeleverancer vælger at indgå i energieffektiviseringsordningen. Det kan derudover forventes, at der med muligheden for afgiftsfritagelse ved deltagelse i energieffektiviseringsordningen, opstår flere overskudsvarmeleverancer. De effektiviseringer, som følger af energieffektiviseringsordningen, vurderes at ville medføre reduktioner i udledningen af drivhusgasser.

Overskudsvarmeordningen har retsvirkning i forhold til energiafgiftslovene på skatteområdet, idet virksomheder, som indgår i ordningen, vil blive fritaget fra overskudsvarmeafgiften. Af hensyn til at kunne føre en effektiv skattekontrol, vurderes der at blive behov for koordination mellem de ressortansvarlige myndigheder, om hvilke virksomheder, der indgår i energieffektiviseringsordningen, og om hvornår de bliver afmeldt ordningen. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at indføre et hjemmelsgrundlag for at klima-, energi- og forsyningsministeren løbende kan udveksle oplysninger med skatteforvaltningen om, hvilke virksomheder er med i ordningen. Bestemmelsen vil gøre det muligt for skatteforvaltningen at føre kontrol med, at virksomheder, som leverer overskudsvarme til eksterne aftagere, og som ikke betaler overskudsvarmeafgift, indgår i energieffektiviseringsordningen og således er berettiget til afgiftsfritagelsen.

De virksomheder som indgår i ordningen forventes som udgangspunkt at være juridiske personer. Regler om offentlige myndigheders videregivelse af oplysninger vedrørende juridiske personer reguleres i forvaltningslovens §§ 28 og 31. Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, må oplysninger af fortrolig karakter, som ikke er personoplysninger, kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når den, oplysningen angår, udtrykkeligt har givet samtykke, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, eller såfremt det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Anvendelse af forvaltningslovens § 31, stk. 1, til udvekslingen af oplysninger med øvrige myndigheder kan kun ske på begæring af den anden myndighed.

I princippet vil enkeltmandsvirksomheder dog også kunne indgå i ordningen, hvorfor oplysninger vedrørende enkeltmandsvirksomheder vil kunne vedrøre personoplysninger.

Behandling af personoplysningerne skal ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen), EU-Tidende 2016, nr. L 119, side 1, og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og eventuelle særregler, som ligger inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger.

Den efterfølgende behandling af de registrerede data, vil derfor forudsætte et behandlingsgrundlag i databeskyttelsesreglerne. Ifølge artikel 5 stk. 1, litra b, i databeskyttelsesforordningen skal personoplysninger indsamles til udtrykkelige angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Efter artikel 5, stk. 1, litra c, skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (princippet om dataminimering). Behandling af almindelige oplysninger kan ske, hvis betingelserne i artikel 6, stk. 1, er opfyldt, mens følsomme oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, ikke må behandles, medmindre betingelserne i artikel 9, stk. 2, er opfyldt eller hvis betingelserne i § 7 i databeskyttelsesloven er opfyldt. Der vil i sagens natur ikke være tale om følsomme personoplysninger, idet der blot vil være tale om almindelige oplysninger om, hvilke virksomheder deltager i effektiviseringsordningen med angivelse af dato for afgørelse herom. Behandlingen vil være nødvendig for at sikre tilstrækkelig kontrol med afgiftsbetalingen på afgiftsområdet, og vil derfor som led i den offentlige myndighedsudøvelse være omfattet af databeskyttelsesforordningens art. 6, litra e.

Behandling af oplysningerne skal endvidere ske i overensstemmelse med kravene i lov nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Det forventes, at udvekslingen af oplysningerne kan ske ved, at klima-, energi- og forsyningsministeren, eller den som ministeren bemyndiger hertil, med faste mellemrum orienterer skatteforvaltningen om, hvilke virksomheder der indgår i energieffektiviseringsordningen. Den nærmere ramme for udvekslingen af oplysningerne kan aftales mellem myndighederne.

Energieffektiviseringsordningen vil indeholde nogle tekniske og administrative krav for virksomhederne, som først vil blive nærmere fastlagt i forbindelse med udmøntningen af energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme i en bekendtgørelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at når virksomheder har gennemført de

tiltag, som kræves, for at overskudsvarmen i virksomhedens produktion er effektiv, vil der være et behov for løbende at kontrollere, f. eks. via stikprøvekontrol, at virksomhederne lever op til kravene, så længe de er tilmeldt ordningen, idet tilmeldelsen giver virksomhederne ret til afgiftslempelse i henhold til overskudsvarmeafgiftsreglerne på skatteområdet.

Det foreslås, at der indsættes nyt kapitel 4 c i lov om varmforsyning til gennemførelse af en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme.

Virksomheder, der bliver tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, vil løbende skulle gennemgå virksomhedens processer og anlæg med henblik på at identificere muligheder for yderligere energieffektiviseringer af overskudsvarmeproduktionen. Virksomhederne vil på baggrund af energigennemgangene forpligtes til inden for en passende tidshorisont at gennemføre eventuelle energieffektiviseringstiltag, for at overskudsvarmeproduktionen kan effektiviseres.

Der forventes, at der ved udmøntningen af ordningen vil blive stillet nærmere krav om, hvilken dokumentation virksomhederne skal tilvejebringe i forbindelse med tilmeldelse til energieffektiviseringsordningen og opretholdelse af denne, f. eks. vedrørende udførelsen af ovennævnte energigennemgange og eventuelle energispare- eller effektiviseringstiltag, samt dokumentation for gennemførelse af energisparetiltag eller energieffektiviseringstiltag. Desuden kan forventes, at der ved udmøntningen af ordningen vil blive fastsat regler om, hvilke krav og kriterier energigennemgange skal være udført ud fra, og at virksomhedernes energiprocesser og drift skal leve op til bestemte internationale vedtagelser og specifikationer.

Det forventes derudover, at energigennemgangen skal verificeres af en uvildig ekstern ekspert eller af et certificeringsorgan, der er akkrediteret til den specifikke ydelse af Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK), eller af et andet anerkendt akkrediteringsselskab for at sikre, at effektiviseringen af overskudsvarmeproduktionen er af en tilstrækkelig kvalitet.

Virksomhederne vil også efter den første gennemgang løbende være forpligtede til at gennemgå alle overskudsvarmeproducerede processer, herunder anlæg relateret til overskudsvarmeproduktionen, og gennemføre identificerede effektiviseringsprojekter.

Det forventes, at virksomheder som har valgt at indgå i ordningen vil skulle forpligte sig til at gennemføre rentable energieffektiviseringstiltag relateret til overskudsvarme, f. eks. såfremt tiltagene har en tilbagebetalingstid på op til 5 år. Gennemførelsen af de energieffektiviseringstiltag skal dokumenteres for kontrolmyndigheden. Dog forventes også, at der kan gives undtagelser fra tidsfristen for gennemførelse af tiltag, f.eks. hvis tilbagebetalingstiden for det pågældende anlæg er mindre end 5 år, hvis det teknisk er umuligt at gennemføre projektet eller såfremt det ved nærmere undersøgelse viser sig, at gennemførelsen kan give væsentlige uønskede effekter for virksomhedens produktion eller lignende.

Overholder virksomheden ikke betingelser eller vilkår og regler i ordningen, f. eks. hvis virksomheden ikke medvirker til at fremsende dokumentation eller at bistå kontrolmyndigheden i forbindelse med tilsyn i henhold til ordningen, eller virksomheden ikke på kontrolmyndighedens anmodning vil oplyse om forhold af betydning for ordningen, vil dette eksempelvis kunne medføre, at der bliver truffet afgørelse om, at den pågældende virksomhed udelukkes fra ordningen, såfremt overtrædelsen vurderes at være væsentlig.

Lovforslaget bemyndiger klima-, energi-, og forsyningsministeren til at fastsættes detaljerede krav om blandt andet energigennemgange af virksomhedernes overskudsvarmeproduktion og gennemførelse af identificerede effektiviseringsprojekter.

Efter § 25, stk. 1 og 2, i varmforsyningsloven, kan klima-, energi og forsyningsministeren fastsætte

regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af varmemforsyningsloven, bestemmelser fastsat i henhold til varmemforsyningsloven eller EU-retsakter om forhold omfattet af varmemforsyningsloven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for anvendelse for visse personer. I den endelige udmøntning af energieffektiviseringsordningen forventes der at blive stillet krav om, at de virksomheder, der ønsker at indgå i energieffektiviseringsordningen, skal anvende digital kommunikation i forbindelse med ansøgning, dokumentation m.v.

Det vurderes nødvendigt at indføre kontrolbeføjelser i varmemforsyningsloven, for at tilvejebringe et tilstrækkeligt hjemmelsgrundlag for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan varetage tilsynsopgaver, der sikrer en tilstrækkelig høj efterlevelse af regler og vilkår for ordningen. Det vurderes, at det efter omstændighederne i forbindelse med udførelsen af tilsynet kan blive nødvendigt at skaffe sig adgang til virksomhedens lokaler uden retskendelse, herunder adgang til dokumenter, oplysninger og faciliteter vedrørende overskudsvarme og at udførelsen af tilsynet også vil kunne forudsætte bistand og hjælp fra virksomhedens ansatte, idet kontrolmyndigheden ofte ikke kan forventes at have det nødvendige kendskab til virksomhedens forhold.

Adgangen for ministeren vil omfatte adgang til de dele af virksomhedernes lokaler og anlæg, der vil være relevante for energieffektiviseringsordningen. Adgangen vil således ikke omfatte virksomhedens øvrige processer og områder, herunder områder, der kan anvendes som privatbolig.

Adgang uden retskendelse forventes ud fra et proportionalitetshensyn kun at blive nødvendigt i sjældnere tilfælde, hvor andre og mindre indgribende kontrolforanstaltninger ikke kan anses for tilstrækkelige i det konkrete tilfælde.

Til kontrol af energieffektiviseringsordningens overholdelse foreslås indført en ny bestemmelse i varmemforsyningsloven om, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at regler om energieffektiviseringsordningen og regler udstedt i medfør heraf overholdes for at sikre, at ordningen efterleves i tilstrækkelig grad af de virksomheder, som har valgt at indgå i ordningen og at det tilsigtede formål med ordningen dermed opnås. Derfor foreslås indsat en ny § 24 a, der giver hjemmel til at føre kontrol med virksomhedernes overholdelse af regler og vilkår i ordningen. Den nærmere udmøntning af energieffektiviseringsordningen sker ved udstedelse af en bekendtgørelse.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet af ordningen skal have mulighed for at få adgang til en virksomheds lokaler, herunder adgang til besigtigelse af energimålere, procesanlæg og alt øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk, og at indehavere og ansatte i virksomheden skal yde fornøden hjælp og bistand i forbindelse med tilsynets udførelse.

Selv om størsteparten af de virksomheder, som bliver tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, vil kunne kontrolleres administrativt på baggrund af indsendt dokumentation, herunder gennem de krav om dokumentation, der stilles i forbindelse med ansøgning og virksomhedernes efterlevelse af regler og vilkår for ordningen, forventes, at der derudover vil være behov for at udføre en stikprøvekontrol, hvor kontrolmyndigheden fysisk besigtiger virksomhedens produktionslokaler og faciliteter og evt. foretager måling og aflæsning af virksomhedens processer, idet en rent administrativ kontrol ikke altid kan forventes at være tilstrækkelig til at sikre, at regler og vilkår overholdes.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser, der i

varmeforsyningsloven er tillagt ministeren. Bemyndigelsen vil for eksempel give mulighed for, at tilsyn med ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme udføres af andre statslige myndigheder med den nødvendige ekspertise, hvorefter resultatet af det udførte tilsyn kan rapporteres til klima-, energi- og forsyningsministeren – såkaldt ekstern verifikation.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne beføjelser, der i varmeforsyningsloven er tillagt ministeren, hvilket vil gøre det muligt for eksempel at overlade stikprøvekontroller eller regelmæssig kontrol (ekstern verifikation) af ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme til en privat virksomhed. Private organisationer eller selskaber m.v. kan ikke træffe bestemmelse om adgang uden retskendelse, hvilket af retssikkerhedsmæssige grunde fortsat vil være forbeholdt statslige myndigheder.

Det foreslås, at klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn og kontrol med energieffektiviseringsordningen om overskudsvarme. Det forventes, at der kan blive fastsat nærmere regler om for eksempel, hvornår og hvordan tilsyn og kontrol med energieffektiviseringsordningen udføres.

2.3. Indførelse af afgiftsfritagelse for energieffektiv overskudsvarme

2.3.1. Gældende ret

Energiafgifterne, herunder overskudsvarmeafgiften, er fastlagt i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven) og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven).

Brændsler anvendes som oftest til produktion af varme. Ved brændsler forstås energiprodukter, som er omfattet af gasafgiftsloven, kulafgiftsloven eller mineralolieafgiftsloven. Afgiftssatsen på brændslerne afhænger af, om brændslerne anvendes til proces (hvor afgiften er lav), dvs. til opvarmning ved vareproduktion og lignende, eller til rumvarme (hvor afgiften er høj). Tidligere har der eksisteret tilsvarende regler for afgiften på elektricitet dog med den forskel, at forbrug af elektricitet i momsregistrerede virksomheder som udgangspunkt betragtes som procesforbrug, mens forbrug af brændsler som udgangspunkt betragtes som rumvarmeforbrug.

Med lov nr. 2225 af 29. december 2020 blev elvarmeafgiften for erhverv nedsat til 0,4 øre pr. kWh. Det betyder, at afgifterne for rumvarme m.v. og procesforbrug nu er ens for erhverv, og reglerne om afgift på elbaseret overskudsvarme, der tidligere var fastlagt i lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020 (herefter elafgiftsloven), er ophævet.

Når der sker genindvinding af spildvarme fra procesforbrug (hvor afgiften er lav), og den genindvundne varme anvendes som rumvarme (hvor afgiften er høj), kaldes varmen som udgangspunkt i afgiftsmæssig forstand for overskudsvarme. Beskatningen af overskudsvarme blev indført i forbindelse med en omlægning af afgifterne på erhvervenes energiforbrug i årene 1996-1998. Omlægningen indebar, at de tidligere gældende regler for godtgørelse af energiafgifter på den del af energien, der anvendes til rumopvarmning, gradvist blev ophævet. Efter indfasningen blev erhvervenes energiforbrug til rumopvarmning således belastet med samme afgift som husholdningers energiforbrug til rumopvarmning. Ved fastsættelsen af reglerne for beskatning af overskudsvarme blev der tilstræbt en balance mellem hensynet til at undgå, at overskudsvarme, der kan reducere det samlede energiforbrug, går til spilde, og hensynet til at undgå afgiftsbetinget fremstilling af overskudsvarme.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt., og mineralolie-

afgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., at varme, som er beskattet som procesforbrug, og som efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, beskattes med 50 kr. pr. GJ (2015-niveau). Det bemærkes, at der ikke er tale om en almindelig afgift, da afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Satserne indekseres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Der er imidlertid fastsat en række undtagelser til dette udgangspunkt. Beskatningen af virksomheders eksterne leverancer af overskudsvarme er omfattet af en særlig øvre grænse for afgiftens størrelse (den såkaldte vederlagsregel). Vederlagsreglen indebærer, at afgiften højst kan udgøre 33 pct. af vederlaget for varmeleverancen jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 2. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt.

Beskatningen af virksomhedens interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., mens virksomhederne for intern rumvarme kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra og med den 1. oktober til og med den 31. marts, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt., gasafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder endvidere særlige satser for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med afgiftspligtig virksomhed med særlige processer, hvor der er fastsat en særligt lav sats. Der er f.eks. tale om overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer. De særlige satser for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder særlige, nedsatte satser for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er der ligeledes fastsat en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Der er med lov nr. 138 af 25. februar 2020 foretaget en række ændringer af reglerne om beskatning af overskudsvarme i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, kulafgiftslovens § 8, stk. 8, mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9 og elafgiftslovens § 11, stk. 9.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 er der indført en fast overskudsvarmeafgift på 25 kr. pr. GJ (2018-niveau) for både ekstern og intern overskudsvarme. Det indebærer, at de særlige afgiftslempler for ekstern og intern overskudsvarme (vederlagsreglen og reglerne for beskatning af intern overskudsvarme i sommer- og vinterhalvåret) ophæves.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 er endvidere fastsat en lempet sats på 10 kr. pr. GJ (2018-niveau) for ekstern overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en energieffektivitetsordning i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning. Indgåelse i aftaleordningen indebærer, at virksomheden skal leve op til en række forpligtelser med henblik på at reducere energiforbruget.

Ovenstående omlægning af beskatning af overskudsvarme er ikke trådt i kraft. Skatteministeren er i medfør af § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden, herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Ved § 6 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 er § 1, nr. 5-7, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 ophævet.

Ophævelsen er en delvis udmøntning af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 indgået mellem

regeringen (Socialdemokratiet) Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet. Aftalen indebærer, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. På den baggrund er elvarmeafgiften nedsat fra 15,8 øre på kWh i 2021 til 0,4 øre pr. kWh for erhvervene. Momsregistrerede skal derved betale det samme i afgift for deres elektricitet anvendt til rumvarme m.v. og elektricitet anvendt til procesformål. Overskudsvarmeafgiften for elbaseret overskudsvarme og de dertilhørende bestemmelser er derfor ophævet.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved indgåelse af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020 indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet bekræftede partierne indholdet i Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019, men var samtidig enige om behovet for at fremme overskudsvarme yderligere.

På den baggrund blev aftalepartierne enige om at lempe elvarmeafgiften til EU's minimumssatser, hvorved afgiften for elbaseret overskudsvarme bortfalder, hvilket fremmer overskudsvarme fra blandt andet datacentre og supermarkeder. Denne del af aftalen er udmøntet ved lov nr. 2225 af 29. december 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love.

Endvidere blev aftalepartierne enige om at fjerne overskudsvarmeafgiften, hvis overskudsvarmen er certificeret eller underlagt en tilsvarende aftaleordning, der sikrer energieffektiviseringer hos overskudsvarmeleverandøren.

Med dette lovforslag foreslås det at udmønte denne del af aftalen, idet der foreslås indført en frivillig energieffektiviseringsordning for virksomheder, der udnytter overskudsvarme og ønsker lempelse i overskudsvarmeafgiften. Overskudsvarmeafgiften foreslås således fjernet for virksomheder, der indgår i energieffektiviseringsordningen i henhold til kapitel 4 C i varmforsyningsloven, idet der foreslås indført en afgiftsfritagelse i gasafgiftsloven, kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven for ekstern overskudsvarme som produceres af virksomheder som er med i ordningen. Afgiftsfritagelsen kan kun finde anvendelse i det omfang, at virksomheden opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen.

Det foreslås, at der i overensstemmelse med indholdet af Klimaaftalen for energi og industri m.v. 2020 foretages en række ændringer af reglerne om beskatning af overskudsvarme i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, kulafgiftslovens § 8, stk. 8, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9.

Det foreslås, at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 25 kr. pr. GJ (2015-niveau) for både ekstern og intern overskudsvarme. Dette svarer til den overskudsvarmeafgift, som blev indført ved lov nr. 138 af 25. februar 2020. Dette indebærer, at de særlige afgiftsregler i form af vederlagsreglen og reglerne for beskatning af intern overskudsvarme i sommer- og vinterhalvåret foreslås ophævet.

Det foreslås derudover, at der indføres en afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i energieffektiviseringsordning for overskudsvarme efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, jf. forslaget § 1, nr. 7. Indgåelse i energieffektiviseringsordningen indebærer, at virksomheden skal leve op til en række forpligtelser med henblik på at sikre, at overskudsvarmen produceres energieffektivt. Energieffektiviseringsordningen administreres af klima-, forsynings- og energiministeren og ikke af Skatteforvaltningen.

Det foreslås endelig, at den formelle indbetaler af overskudsvarmeafgiften skal kunne ændres fra varmereproducenten til forsyningsselskabet, hvis der foreligger en aftale herom mellem overskudsvarmeleverandøren og forsyningsselskabet. Det er en betingelse for ændringen, at der indgås en aftale mellem overskudsvarmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, og at leverancen ydes vederlagsfrit. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at sætte denne del af loven i kraft.

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

De klimamæssige konsekvenser ved lovforslaget vurderes at understøtte delmål 7.3 om forbedring af energieffektiviteten. Der henvises til punkt 7 om klimamæssige konsekvenser.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De samlede forslag om omlægning af reglerne for udnyttelse af overskudsvarme medfører et samlet finansieringsbehov på i alt 178 mio. kr. pr. år. Midlerne er afsat i forbindelse med indgåelse af Energiaftalen 2018, Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme 2019, samt Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020.

Dette lovforslag vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner. Det er på nuværende tidspunkt ikke vurderet, om den endelige udmøntning af reglerne om prisloftet vil kræve en ændring i kommunernes opgaver i forbindelse med projektgodkendelse af overskudsvarmeprojekter. Dette vil blive vurderet i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelsen.

Indførelsen af et prisloft forventes at medføre administrative omkostninger for Forsyningstilsynet, som forventes at blive dækket af gebyrer efter § 23 c i varmforsyningsloven. De offentlige økonomiske konsekvenser ved indførelsen af et prisloft skyldes, at Forsyningstilsynets opgaver forbundet med overskudsvarme, vil blive ændret. Det forventes, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle fastsætte et prisloft på baggrund af faktiske priseftersvisninger fra eksisterende anlæg baseret på vedvarende energi. Forsyningstilsynet forventes derudover løbende at få opgaver med at behandle sager om individuelle prislofter. De nærmere regler for prisloftet, herunder individuelle prislofter m.m., vil blive udmøntet ved bekendtgørelse. I den forbindelse vil de administrative omkostninger for Forsyningstilsynet blive kvantificeret. Lovforslaget vil ligeledes medføre implementeringskonsekvenser for Forsyningstilsynet i forbindelse med udarbejdelsen af en model for fastsættelse af prisloftet. Dette vurderes ikke at kunne kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Indførelsen af energieffektiviseringsordningen forventes at medføre administrative omkostninger. Der er afsat 7,2 mio. kr. pr. år til dækning af administrative omkostninger. Finansieringen heraf indgår som en del af Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019, hvor der blev afsat i alt 133 mio. kr. (2018-niveau) til mindreprovenu og administrative omkostninger. Mindreprovenuet er udmøntet i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Den foreslåede bagatelgrænse for prisregulering forventes ikke at medføre offentlige økonomiske konsekvenser.

Afskaffelsen af afgiften for ekstern overskudsvarme som er omfattet af energieffektiviseringsordningen efter kapitel 4 c i varmforsyningsloven, vil medføre en lempelse på 10 kr./GJ (2018-priser), hvilket vil medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 30 mio. kr. Den ekstra varme vil fortrænge anden varme, hvoraf en del vil være afgiftsbelagt. Efter tilbageløb og adfærd skønnes ændringen dermed at medføre et mindreprovenu på ca. 45 mio. kr., *jf. tabel 1*. Der er usikkerhed om udviklingen i udnyttelsen af overskudsvarme.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme

Mio. kr. (2020-niveau)	Varig virkning	2022	2023	2024	2025	Finansårsvirkning 2022
Umiddelbar provenuvirkning	-2½	-30	-30	-30	-30	-30
Provenuvirkning efter tilbageløb	-2½	-30	-30	-30	-30	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-5	-45	-45	-45	-45	

Lovforslaget vurderes at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på samlet set 1,1 mio. kr. i 2022-2026, herunder 0,8 mio. kr. i 2022 og 0,2 mio. kr. til kontrol og vejledning og 0,1 mio. kr. i 2022-2026 til mindre systemtilretninger.

Lovforslaget følger de 7 principper for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Hensigten med aftalerne om overskudsvarme, som lovforslaget implementerer, er at fremme udnyttelsen af overskudsvarme. Udnyttelse af overskudsvarme foregår, når en overskudsvarmevirksomhed, fx en industri- eller erhvervsvirksomhed, leverer overskudsvarme til en varmeforsyningsvirksomhed på aftalte vilkår, der skal tage hensyn til den gældende regulering. Den samlede omlægning af overskudsvarmereglerne vurderes at fremme udnyttelsen af overskudsvarme.

Der er kun foretaget en byrdevurdering for de virksomheder, der leverer overskudsvarme, da dette ikke vurderes nødvendigt for varmeforsyningsvirksomhederne, jf. Erhvervsstyrelsens vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger.

Det vurderes, at erhvervslivet umiddelbart ved deltagelse i den foreslåede energieffektiviseringsordning som følge af afgiftsfritagelsen for overskudsvarmeafgift vil opnå en afgiftslempelse på ca. 30 mio. kr. En del af denne afgiftslempelse vurderes at kunne tilfalde varmekunderne.

Energieffektiviseringsordningerne vil ikke pålægge erhvervslivet direkte øgede administrative konsekvenser, idet det vil være frivilligt for virksomhederne at tilmelde sig ordningen.

Når virksomhederne bliver tilmeldt ordningen, skal der indsendes dokumentation om energigennemgange og identificerede energieffektiviseringstiltag, som verificeres af kontrolmyndigheden. Virksomhederne

skal årligt foretage eftersyn og som udgangspunkt hver 3. år gennemføre ny energigennemgang, som tilsvarende verificeres af kontrolmyndigheden. De årlige omkostninger forbundet hermed vurderes at udgøre ca. kr. 35.000. Herudover vil der være fysisk tilsyn i form af stikprøvekontrol af ca. 3-5 pct. af de tilmeldte virksomheder pr. år, dvs. 3-5 virksomheder pr. år.

Derudover vil der kunne blive stillet krav i forbindelse med energigennemgangene. Dog gælder det at, virksomheder, der i forvejen har implementeret energiledelse efter ISO 50001-standarden eller har gennemført energisyn, forventes delvist at opfylde kravene til energigennemgange i energieffektiviseringsordningen. Det forventes derfor, at materiale herfra delvist kan genbruges i forbindelse med kravene i energieffektiviseringsordningen. Der vurderes at være 20 virksomheder, der allerede har implementeret energiledelse efter ISO 50001-standarden eller som har gennemført energisyn.

Prisloftet vurderes at medføre en reduktion i de løbende administrative byrder på 25–30.000 kr. årligt per virksomhed svarende til i alt 2,1 – 2,5 mio. kr. årligt. Under den nuværende regulering er virksomheder, der leverer overskudsvarme til fjernvarme, underlagt samme krav til anmeldelse af budget og priseftersyn som varmforsyningsvirksomheder, hvilket medfører løbende administrative byrder og omkostninger til revisor. Med et prisloft vil overskudsvarmeleverende virksomheder ikke længere være underlagt disse administrative forpligtelser. Der forventes ikke at være omstillingsomkostninger.

Prisloftet vil påvirke de priser, som en overskudsvarmevirksomhed kan opkræve for den overskudsvarme, der leveres til varmforsyningsvirksomheden. For overskudsvarmevirksomhed med høje priser i dag, kan dette betyde, at prisen på overskudsvarme skal reduceres. Dermed kan den nye regulering i nogle tilfælde også påvirke overskudsvarmevirksomhedens mulige overskud. Det kan endvidere ikke udelukkes, at enkelte overskudsvarmevirksomheder ikke kan få dækket sine omkostninger på eksisterende leverancer af overskudsvarme. Hermed kan incitamentet til at udnytte overskudsvarme blive svækket. Dette vurderes imidlertid at være kortsigtet. Det skyldes, at varmepriserne generelt forventes at falde i takt med, at sektoren omstilles til mere vedvarende energi.

I det omfang, at varmepriserne har været lavere end prisloftet, vil der kunne forekomme varmeprisstigninger for forbrugerne alt afhængig af den konkrete forhandling mellem varmforsyningsvirksomheden og overskudsvarmevirksomheden.

Det bemærkes, at det vil være muligt at opnå et individuelt forhøjet prisloft i særlige tilfælde. Et individuelt prisloft vil for eksempel kunne opnås i situationer, hvor lokale forhold betyder, at det landsdækkende prisloft ikke repræsenterer et realistisk alternativ. Derudover indføres en overgangsordning, der vil gøre det muligt for eksisterende virksomheder, der leverer overskudsvarme, at forsætte på den nuværende prisregulering i to år.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

7. Klimamæssige konsekvenser

Den samlede omlægning af overskudsvarmereglerne vurderes at fremme udnyttelsen af overskudsvarme. Overskudsvarmeafgiftsfritagelsen vil øge incitamentet til at nyttiggøre overskudsvarme og dermed potentielt reducere CO₂-udledningerne. I takt med at størstedelen af fjernvarmesektoren forventes omstillet til vedvarende energi, vil CO₂-effekterne ved øget udnyttelse af overskudsvarme være beskedne frem mod 2030. Den resterende fossile varmeproduktion forventes i 2030 begrænset til affaldsvarme samt spids- og reservelast, som grundet tekniske årsager ikke forventes at kunne fortrænges af overskudsvar-

me. En øget udnyttelse af overskudsvarme vil dog øge energieffektiviteten i energisystemet og give adgang til flere alternative CO₂-neutrale varmekilder.

På den baggrund vurderes en øget udnyttelse af overskudsvarme ikke at have en klimamæssig effekt i 2030 sammenlignet med Energistyrelsens klimastatus og - fremskrivning 2021.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Der vurderes ikke at være miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Det følger af artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), at statsstøtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Da lovforslaget indebærer, at virksomheder, der leverer energieffektiv overskudsvarme, fritages for den normale overskudsvarmeafgift, er der foretaget en vurdering af, om afgiftsfritagelsen kan udgøre statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det bemærkes i den forbindelse, at ifølge EU-Domstolens praksis indebærer ordninger, der uanset at de udgør en undtagelse fra det almindelige afgiftssystem, ikke statsstøtte, hvis undtagelsen er begrundet i den almindelige ordnings karakter eller generelle opbygning. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en foranstaltning er direkte afledt af den almindelige ordnings iboende grundlæggende eller ledende principper, eller hvis den følger af indbyggede mekanismer, som er nødvendige for ordningens funktionsmåde og effektivitet.

Det vurderes, at afgiftsfritagelsen for energieffektiv overskudsvarme er i overensstemmelse med afgiftsordningens karakter og generelle opbygning. Der lægges i den forbindelse vægt på, at fritagelsen for energieffektiv overskudsvarme har en direkte sammenhæng med afgiftsordningens formål om at virke som værn mod såkaldt falsk overskudsvarme. Virksomheder, der ønsker at indgå i energieffektiviseringsordningen, vil således skulle gennemgå deres produktionsforhold for at undersøge, om virksomheden lever op til kravet om en energieffektiv produktion både med henblik på at reducere energiforbruget og for at begrænse den falske overskudsvarme. Hertil kommer, at en virksomhed kan blive udelukket fra ordningen, hvis den ikke overholder reglerne i ordningen, eller hvis nærmere fastsatte vilkår i en afgørelse overtrædes, hvilket vil føre til, at den pågældende virksomhed pålægges den normale overskudsvarmeafgift.

Det vurderes på den baggrund, at den foreslåede afgiftsfritagelse for energieffektiv overskudsvarme ikke udgør en selektiv foranstaltning og dermed statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det vurderes endvidere, at den foreslåede prisregulering af overskudsvarme ikke rejser spørgsmål i forhold til EU's statsstøtteregler, idet reguleringen ikke indebærer brug af offentlige midler.

Samlet set vurderes det derfor, at den foreslåede omlægning af overskudsvarmereglerne ikke indebærer statsstøtte.

Det forventes, at der i udmøntningen af energieffektiviseringsordning vil blive fastsat krav til de eksterne eksperter, som skal gennemgå dokumentation for gennemførte energigennemgange af virksomhedens overskudsvarme. Den nærmere udformning af kravene forventes at blive fastsat i en bekendtgørelse. De fastsatte krav forventes at medføre notifikationsforpligtelse i henhold til servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked)

og – afhængigt af udmøntningen – tillige notifikationsforpligtelse i henhold til anerkendelsesdirektivet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer.

Lovforslaget indeholder ingen yderligere EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. september 2021 til den 6. oktober 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, AffaldVarme Aarhus, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Aluminium Danmark, Affald Plus, Akademikerne, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Asfaltindustrien, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for Skov, have og park-forretninger, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for flaskegenbrug, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, Byggeskadefonden, Cerius, CEPOS, Center for Electric Power and Energy (DTU), Cevea, Clean Energy Invest ApS, CTR, CO-industri, COWI, Copenhagen Merchants, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Frie Autocampere, DAKOFA, DANICA RESOURCES APS, Danske halmleverandører, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Skovforening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Methanolforening, Dansk Metal, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Annoncører og Markedsførere, Det økologiske råd, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DELTA Dansk Elektronik, Rådet for grøn omstilling, DFIM Garantifond (Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring), DI Transport, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, E. ON Danmark A/S, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energinet, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Emballageindustrien, Eniig - nu Norlys, Equinor, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet – FinansDanmark, Finansforbundet, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Forsikringsmæglerforeningen, Forsikring & Pension, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Fors A/S, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, FSE, Frie Funktionærer, Frederiksberg Forsyning, FSR Danske revisorer, Greenpeace, GRAKOM, GAFSAM, GreenTech Advisor, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen for

Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Havarikommissionen, Hess Denmark ApS, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HK Privat, HK Kommunal, HOFOR Vind A/S, HORESTA, HOFOR el og varme, SMV danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Investerings Danmark, Ineos Danmark, Justitia, IBIS, IT-Branchen, kræftens bekæmpelse, Kraka, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Polio-, Trafik og ulykkeskadede, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Ledernes Hovedorganisation, Lokale pengeinstitutter, Lederne Søfart, LCA Center, Lundsby Biogas, MOE Rådgivende ingeniører, Middelgrundens Vindmøllelaug, Metalemballagegruppen, Mineralolie Brancheforeningen, Mellemfolkeligt Samvirke, Mærsk Drilling, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NetVarme, Nationalbanken, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nikotinbranchen, Nærbutikkernes Landsforening, Noreco, NRGi Renewables A/S, Olie Gas Danmark, Planenergi, Plan og Projekt, Plastindustrien, rejsearrangører i Danmark, restaurationsbranchen.dk, Rejsearbejdere.dk, Rambøll, Ren Energi Oplysning (REO), Serviceforbundet, SKAD - Autoskade- og køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMVdanmark, SRF Skattefaglig forening, SEGES, SEAS-NVE, Siemens Gamesa, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi Danmark A/S, Statens Byggeforsknings Institut, Syd Energi (SE), Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Vin og Spiritus Organisation i Danmark, Verdens Skove, VEKS, Verdo Randers, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Vestforbrænding, Vestas Wind systems A/S, VNG Danmark AS, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Ældre Sagen, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet og Aalborg Energikoncern.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget medfører administrative omkostninger for Forsyningstilsynet, som forventes at blive dækket af gebyrer, og for Energistyrelsen der pålægges opgaver med at administrere virksomhedernes deltagelse i energieffektiviseringsordningen. Afgiftsfritagelsen forventes efter tilbageløb og adfærd at medføre et årligt mindreprovenu på ca. 45 mio. kr. Lovforslaget i sig selv vurderes ikke at medføre økono-

		miske konsekvenser for kommuner, men det skal vurderes i forbindelse med udmøntningen af prisloftet, om der er negative konsekvenser for kommunerne.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Omkostninger til energieffektiviseringsordningen forventes afholdt inden for den afsatte ramme på 178 mio. kr. Lovforslaget vil ligeledes medføre implementeringskonsekvenser for Forsyningstilsynet i forbindelse med udarbejdelsen af en model for fastsættelse af prisloftet. Implementeringskonsekvenser for Forsyningstilsynet og Energistyrelsen forventes konkretiseret ved udnyttelsen af myndighederne. Udgifterne til administration af ordningen forventes afholdt inden for den eksisterende ramme. Administration af afgiftsfritagelsen vurderes at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på samlet set 1,1 mio. kr. i 2022-2026. Lovforslaget i sig selv vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for kommuner, men det skal vurderes i forbindelse med udmøntningen af prisloftet, om der er negative konsekvenser for kommunerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Deltagelse i energieffektiviseringsordningen medfører fuld fritagelse fra overskudsvarmeafgift for de deltagende virksomheder. Det vurderes, at erhvervslivet vil opnå en årlig afgiftslempelse på ca. 30 mio. kr. som følge af afgiftsfritagelsen for overskudsvarmeafgift.	Virksomheder der frivilligt deltager i energieffektiviseringsordningen vil blive pålagt krav om at gennemføre energieffektiviseringer med en tilbagebetalingstid på op til 5 år. Det er ikke muligt at estimere omfanget af energieffektiviseringerne.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Prisloftet vurderes at medføre en reduktion i de løbende administra-	Virksomheder, der ønsker at deltage i energieffektiviseringsordnin-

Anvendelsesområdet for varmemforsyningslovens prisregulering (kapitel 4) fremgår af § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven. Bestemmelsen i § 20, stk. 1, indeholder princippet om nødvendige omkostninger. Princippet indebærer, at de regulerede virksomheder kan opkræve de nødvendige omkostninger, der er forbundet med produktion og leverance af varme.

Bestemmelsen i § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven indeholder en ikke udtømmende opregning af de varmemforsyningsvirksomheder, der er omfattet af prisbestemmelserne. Prisbestemmelserne finder anvendelse på levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Varmemforsyningslovens prisregulering indeholder ingen bagatelgrænse. Prisreguleringen finder anvendelse, uanset hvor stor en mængde opvarmet vand m.m., der leveres. Det indebærer blandt andet, at alle leverancer af overskudsvarme er omfattet af varmemforsyningslovens prisbestemmelser, når der leveres overskudsvarme til det indenlandske marked med henblik på bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Det følger af den foreslåede ændring af § 20, stk. 1, 1. pkt., at jf. dog stk. 7-17 ændres til jf. dog stk. 7-18.

Den foreslåede ændring i § 20, stk. 1, 1. pkt., er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse § 20, stk. 18, i varmemforsyningsloven, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme.

Formålet med den foreslåede ændring er således at sikre korrekt henvisning til den nye bestemmelse i § 20, stk. 18, i varmemforsyningsloven.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, der leverer overskudsvarme, ikke er omfattet af § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, når overskudsvarme omfattes af et prisloft efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 20, stk. 18. Den foreslåede ændring vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af en bagatelgrænse i § 20, stk. 1, 3. pkt. Det drejer sig således om virksomheder, der leverer overskudsvarme, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarmen, har en kapacitet på 0,25 MW eller derover. Regler om et prisloft vil kun finde anvendelse på overskudsvarme. Det indebærer, at virksomheder, herunder industrivirksomheder, der har egentlig produktion af varme, fortsat vil være omfattet af § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, for den del af varmen, der ikke er overskudsvarme. I praksis forventes hovedparten af disse industrivirksomheder imidlertid at ville være omfattet af den foreslåede stk. 18. Der henvises til lovforslagets § 7, stk. 4, og bemærkninger hertil om ikrafttræden.

Det følger af den foreslåede indsættelse af § 20, stk. 1, 3. pkt., at 1. pkt. ikke finder anvendelse på virksomheder, der leverer overskudsvarme, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en kapacitet på under 0,25 MW.

Formålet med den foreslåede ændring af § 20, stk. 1, 3. pkt., er at undtage de virksomheder, der leverer en mindre mængde overskudsvarme, helt fra prisbestemmelserne i kapitel 4 ved at indføre en bagatelgrænse, og dermed fremme udnyttelse af overskudsvarme.

Den foreslåede ændring vil medføre, at prisreguleringen ikke finder anvendelse på virksomheder, der leverer overskudsvarme, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en kapacitet på under 0,25 MW. Ved at indføre en bagatelgrænse på 0,25 MW på det eller de anlæg, der udnytter og leverer overskudsvarme, opnås, at virksomhederne ikke risikerer at være henholdsvis omfattet eller ikke omfattet af reguleringen afhængigt af den årligt leverede mængde overskudsvarme. Det vil sige, at det ikke fra år til år vil være nødvendigt at vurdere, om prisbestemmelserne finder anvendelse, da det er anlæggets kapacitet, der er afgørende.

Den foreslåede indførelse af en bagatelgrænse vil træde i kraft samtidig med lovforslagets ikrafttræden. Der henvises til lovforslagets § 7, stk. 1 og 4, og bemærkningerne hertil.

De foreslåede ændringer i henholdsvis 1. og 3. pkt. vil endvidere medføre, at virksomheder, der leverer overskudsvarme, ikke vil være omfattet af anmeldelsesregler for priser og grundlag for priser m.m. efter § 21, stk. 1, i varmemforsyningsloven. Ændringerne vil derudover medføre, at virksomhederne ikke vil blive underlagt Forsyningstilsynets tilsyn i medfør af § 21, stk. 4, i varmemforsyningsloven.

Den varmemforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til, vil fortsat være omfattet af prisreguleringen i § 20 i varmemforsyningsloven, og det i administrativ praksis udviklede substitutionsprisprincip. Det følger af administrativ praksis, at substitutionsprisprincippet indebærer, at en varmemforsyningsvirksomhed ikke i sine varmepriser vil kunne indregne omkostninger til køb af overskudsvarme, der overstiger den pris, som varmemforsyningsvirksomheden selv ville kunne producere varmen til eller ville kunne købe varmen til fra tredjemand.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre eller ophæve den administrative praksis for så vidt angår substitutionsprisprincippet.

Til nr. 2

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en bestemmelse i varmemforsyningsloven, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om prisloft på overskudsvarme.

Det følger af den foreslåede § 20, stk. 18, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om prisloft på overskudsvarme, herunder regler om generelle og individuelle prislofter og om gyldighedsperioder for prislofter.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 18, er at indføre en ny regulering af overskudsvarme i form af et prisloft, som vil sætte et loft over den samlede pris på overskudsvarme, som den varmemforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til, vil kunne indregne i sine priser for køb af overskudsvarme.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil blandt andet kunne anvende bemyndigelsen til ved bekendtgørelse at kunne fastlægge prisloftet inden for lovens rammer, til at fastlægge hvilken myndighed, der fastsætter prisloftet, hvor ofte prisloftet skal beregnes og udmeldes, og om gyldighedsperioder for prislofter.

Prisloftet forudsættes som udgangspunkt at blive fastsat som et landsdækkende prisloft baseret på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi. Begrebet vedvarende energi skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 1 a, nr. 3, i varmemforsyningsloven. Der vil ved beregningen af prisloftet imidlertid også kunne indgå varmeproduktionsanlæg, der er baseret på vedvarende energi, men som anvender en mindre mængde fossile brændsler. Det vil for eksempel kunne være biomassekedler, der anvender en mindre mængde fossile brændsler i forbindelse med opstart, eller varmepumper, hvor det anvendte elforbrug delvist er produceret på baggrund af fossile brændsler. Der vil ved beregningen af prisloftet skulle ses bort fra atypisk billige anlæg. Prisloftet forventes derudover at blive indrettet, så det for eksempelvis er robust over for årlige udsving i elprisen.

Prisloftet fastsættes for overskudsvarme. Begrebet overskudsvarme skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 1 a, nr. 2, i varmemforsyningsloven.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes i første omgang at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at prisloftet beregnes og udmeldes årligt.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet beregner og udmelder prisloftet med virkning for det efterfølgende kalenderår.

Det forventes, at niveauet for det konkrete prisloft vil blive baseret på konkrete anmeldelser af priseftersvisninger til Forsyningstilsynets anmeldelsessystem (ENAO) fra eksisterende varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi. Prisloftet vil derved så vidt muligt komme til at afspejle faktiske omkostninger fra idriftsatte vedvarende energianlæg. Med henblik på at sikre anvendelsen af bedst mulige datagrundlag vil Forsyningstilsynet ved beregningen af prisloftet kunne anvende og inddrage andre relevante data. Det vil for eksempel kunne være data fra Energistyrelsens Teknologikatalog. Forsyningstilsynet vil ligeledes kunne anvende skøn ved fastsættelsen af prisloftet i det omfang, det bidrager til at afspejle de faktiske omkostninger fra idriftsatte vedvarende energianlæg, eller bidrager til at gøre prisloftet mere robust for eksempel over for variationer i elprisen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne beregne og udmelde prisloftet. Det kan for eksempel ske, indtil rammerne for Forsyningstilsynets administration af regler om et prisloft er fastsat. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil for eksempel kunne beregne og udmelde et prisloft på baggrund af Energistyrelsens Teknologikatalog for produktion af el og fjernvarme og Energistyrelsens Samfundsøkonomiske beregningsforudsætninger for energipriser og emissioner.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om individuelle prislofter.

Det er hensigten, at der vil kunne opnås et individuelt prisloft i særlige tilfælde. Det er hensigten, at opnåelsen af et individuelt prisloft vil forudsætte en ansøgning fra den varmeforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til. Et individuelt prisloft vil eksempelvis kunne være relevant, hvor lokale forhold medfører, at det landsdækkende prisloft ikke i tilstrækkelig grad afspejler de lokale muligheder for alternative investeringer i de billigste varmeproduktionsanlæg, der anvender vedvarende energi. Det vil ligge inden for bemyndigelsen at kunne fastsætte nærmere krav til den dokumentation, som varmeforsyningsvirksomheden vil skulle fremlægge med henblik på at opnå et individuelt prisloft. Bemyndigelsen vil også kunne anvendes til at fastlægge adgang til et individuelt prisloft, hvis den nye ordning rammer en virksomhed atypisk hårdt.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om gyldighedsperioder for prislofter.

Det vil ligge inden for bemyndigelsen at kunne fastsætte regler om et forhøjet prisloft i de første år mod en tilsvarende reduktion de efterfølgende år. Den efterfølgende tilsvarende reduktion af prisloftet vil have til hensigt at sikre, at det samlede prisloft over en på forhånd fastlagt periode svarer til det udmeldte, landsdækkende prisloft for den samme, samlede periode.

Prisloftet vil kunne fastlåses. Tidsperioden for prisloftet, som indgår i en aftale mellem den overskudsvarmevirksomhed, der leverer overskudsvarme, og den varmeforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til, reguleres ikke. Hvis det er aftalt, at prisen er fastlåst i en periode under et givent prisloft, vil eventuelle ændringer i prisloftet ikke få betydning for den aftalte pris.

Det forudsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at alle omkostninger til udnyttelse og leverance af overskudsvarme, herunder både omkostninger til tilslutning, investering, drift og vedligehold af anlægget samt et evt. overskud til den virksomhed, der leverer overskudsvarme, vil skulle holdes under prisloftet. Det indebærer, at hvis den varmeforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til, har afholdt omkostninger, herunder omkostninger til investeringer i anlæg til udnyttelse

af overskudsvarmen, vil disse omkostninger også skulle indgå i den samlede pris under prisloftet. Det vil således være de samlede omkostninger, der vil kunne indregnes i varmeprisen under prisloftet.

Forskellen på det fastsatte prisloft og varmemforsyningsvirksomhedens egne omkostninger til udnyttelsen af overskudsvarmen vil herefter de facto udgøre den maksimale pris, som varmemforsyningsvirksomheden, som overskudsvarmen leveres til, vil kunne betale til virksomheden, der leverer overskudsvarme, med henblik på indregningsadgang. Det er således ikke hensigten, at varmemforsyningsvirksomheden vil skulle hverken kende eller opgøre overskudsvarmevirksomhedens omkostninger forbundet med overskudsvarme.

Varmemforsyningsloven er en lov, der fastsætter maksimale priser på varme. Virksomhederne kan ikke aftale sig ud af prisreguleringen. Overskudsvarmevirksomheden og varmemforsyningsvirksomheden vil som hidtil kunne aftale priser, der er lavere end prisen fastsat i medfør af varmemforsyningsloven. Maksimalprisen i form af et prisloft vil således medføre, at en overskudsvarmevirksomhed som udgangspunkt kun vil kunne afsætte overskudsvarme til en varmemforsyningsvirksomhed, hvis den aftalte pris er under prisloftet og fratrukket varmemforsyningsvirksomhedens egne omkostninger til udnyttelsen af overskudsvarme.

Indførelsen af en regulering med et prisloft på overskudsvarme vil indebære, at virksomheder, der leverer overskudsvarme, ved fastsættelse af regler om et prisloft ikke vil være omfattet af § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven. Det indebærer, at overskudsvarmevirksomheden ikke vil skulle opgøre nødvendige omkostninger efter lovens § 20, stk. 1, for overskudsvarme, der leveres til en varmemforsyningsvirksomhed omfattet af § 20, stk. 1.

Varmemforsyningsvirksomheden, som overskudsvarmen leveres til, vil fortsat være omfattet af princippet om nødvendige omkostninger i § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven og det i administrativ praksis udviklede substitutionsprisprincip. Det indebærer, at virkningen af et prisloft, herunder individuelle og forhøjede prislofter, vil skulle vurderes i sammenhæng hermed.

Indregner varmemforsyningsvirksomheden mere end den laveste pris af prisloftet og prisen fastsat i medfør af § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, vil differencen udgøre et underskud for varmemforsyningsvirksomheden, som virksomheden ikke vil kunne fremføre som en underdækning til senere indregning i varmeprisen. Omkostninger til køb af overskudsvarme, der overstiger den laveste af prisloftet eller prisen fastsat i medfør af § 20, stk. 1, vil således ikke kunne dækkes ved indregning i varmepriserne til varmemforsyningsvirksomhedens varmemforbrugere. Såfremt et underskud, der udgøres af en sådan difference opkræves i det følgende, senest næstfølgende, års varmepriser efter administrativ praksis, vil der de facto blive opkrævet en pris for overskudsvarmen, som ikke udgør den laveste af prisloftet eller prisen fastsat i medfør af § 20, stk. 1.

Ændringen indebærer i øvrigt, at Forsyningstilsynet blandt andet vil skulle føre tilsyn hermed i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Til nr. 3

Det følger af § 20 b, stk. 1, 2. pkt., i varmemforsyningsloven, at eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, og industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, kan indkalkulere et overskud i prisen. Det drejer sig blandt andet om eldrevne varmepumper, som udnytter overskudsvarme. § 20 b i varmemforsyningsloven, udgør dermed en undtagelse til hovedreglen om, at alene nødvendige omkostninger nævnt i § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, kan indregnes i priserne. Det følger af Forsyningstilsynets praksis, at den samlede varmepris inklusive et § 20 b overskud ikke må overstige den i administrativ praksis udviklede substitutionspris.

Det følger af den foreslåede ændring af § 20 b, stk. 1, 2. pkt., at der efter overskud indsættes, dog ikke for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.

Den foreslåede ændring i § 20 b, stk. 1, 2. pkt., er en konsekvens af den foreslåede indførelse af § 20, stk. 18, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme.

Formålet med den foreslåede ændring er derfor at præcisere, at muligheden for at indregne et overskud efter § 20 b, stk. 1, 2. pkt., i varmemforsyningsloven, ikke vil finde anvendelse på overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der for overskudsvarme fra industrivirksomheder og eldrevne varmepumper, der udnytter overskudsvarme, ikke vil kunne indregnes et overskud i prisen efter denne bestemmelse, når overskudsvarmen omfattes af et prisloft.

Til nr. 4

Det følger af § 20 b, stk. 1, 2. pkt., i varmemforsyningsloven, at eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, og industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, kan indkalkulere et overskud i prisen for de i § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, nævnte ydelser. § 20 b i varmemforsyningsloven, udgør dermed en undtagelse til hovedreglen om, at alene nødvendige omkostninger nævnt i § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, kan indregnes i priserne. Det følger af Forsyningstilsynets praksis, at den samlede varmepris inklusive et § 20 b overskud ikke må overstige den i administrativ praksis udviklede substitutionspris.

Bestemmelsen i § 20 b, stk. 1, 2. pkt., i varmemforsyningsloven, foreslås affattet således, at eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, ligeledes kan indkalkulere et overskud.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at eldrevne varmepumper, bortset fra eldrevne varmepumper, der udnytter overskudsvarme, som hidtil vil kunne indregne et i overskud i prisen for leverancer af varme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg. Eldrevne varmepumper vil kunne indregne et overskud i prisen for leverancer af varme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg for varme, der ikke er overskudsvarme, dvs. når varmepumpen ikke udnytter overskudsvarme.

Når bestemmelsen træder i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 7, stk. 2, vil den foreslåede bestemmelse medføre, at industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme, og eldrevne varmepumper, der udnytter overskudsvarme, ikke vil kunne indregne et overskud i prisen for overskudsvarme, der leveres til et kollektivt varmemforsyningsanlæg.

Den foreslåede affattelse er således en konsekvens af den foreslåede § 20, stk. 18, i varmemforsyningsloven.

Til nr. 5

Det følger af § 21, stk. 1, i varmemforsyningsloven, at tariffer (priser), betingelser m.m. skal anmeldes til Forsyningstilsynet efter nærmere regler fastsat af tilsynet. Både den virksomhed, der leverer overskudsvarme, og den varmemforsyningsvirksomhed, der køber overskudsvarme, er i dag omfattet af anmeldelsespligten til Forsyningstilsynet. Varmeforsyningsvirksomheder angiver således også allerede i dag omkostninger til køb af overskudsvarme ved sine anmeldelser til Forsyningstilsynet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 1, at der som nyt punktum indsættes, at anmeldelse

efter 1. pkt. for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18, foretages af den varmeforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til.

Formålet med den foreslåede indsættelse er at fjerne de administrative byrder, der er forbundet med varmeforsyningslovens anmeldelseskrav, for virksomheder, hvor overskudsvarmen, omfattes af et prisloft i medfør af den foreslåede § 20, stk. 18, i varmeforsyningsloven, med henblik på yderligere fremme af udnyttelse af overskudsvarme. Der henvises for ikrafttræden til lovforslagets § 7, stk. 4, og bemærkninger hertil.

Den foreslåede indsættelse vil medføre, at pligten til at foretage anmeldelse til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1, i varmeforsyningsloven, alene vil påhvile den varmeforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til.

Det vil efter forslaget fortsat være Forsyningstilsynet, der vil have kompetence til at fastsætte nærmere regler for varmeforsyningsvirksomhedens anmeldelser. Forsyningstilsynet vil således inden for hjemlen i § 21, stk. 1, kunne fastsætte nærmere regler om anmeldelse, der giver Forsyningstilsynet det fornødne datagrundlag for udøvelsen af tilsynet med virksomhedernes overholdelse af prisreguleringen også efter indførelsen af et prisloft på overskudsvarme.

Til nr. 6

Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser er reguleret i § 21, stk. 4, i varmeforsyningsloven. Formålet med bestemmelsen er blandt andet at sikre, at priserne fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i varmeforsyningslovens § 20, og at give Forsyningstilsynet mulighed for en effektiv håndhævelse af varmeforsyningslovens prisbestemmelser. Forsyningstilsynet kan meddele pålæg om ændring af priser m.m., hvis forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør. Indgreb er betinget af, at priser m.m. er urimelige eller i strid med nærmere fastlagte bestemmelser i varmeforsyningsloven, herunder i strid med § 20, eller regler udstedt i henhold til loven. Efter gældende ret er virksomheden, der leverer overskudsvarme, og varmeforsyningsvirksomheden, som overskudsvarmen leveres til, omfattet af indgrebsbeføjelsen i § 21, stk. 4.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 4, 2. pkt., i varmeforsyningsloven, at 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder for så vidt angår overskudsvarme omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at ansvaret for, at prisloftet overholdes, påhviler den varmeforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynets beføjelser ikke vil kunne anvendes over for den virksomhed, hvor overskudsvarmen er omfattet af et prisloft efter § 20, stk. 18, i varmeforsyningsloven. Forsyningstilsynets beføjelser vil således ikke længere være direkte gældende over for virksomheder, der leverer overskudsvarme, jf. § 20, stk. 18. Det indebærer blandt andet, at Forsyningstilsynet ikke vil kunne pålægge en overskudsvarmevirksomhed at skulle efterregulere sin overskudsvarmepris ved nedsættelse af prisen på overskudsvarmen i de fremadrettede leverancer af overskudsvarme til varmeforsyningsvirksomheden.

Forsyningstilsynets beføjelser vil i stedet skulle anvendes over for den varmeforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til. Den foreslåede bestemmelse vil således indebære en indskrænkning af tilsynets beføjelser i forhold til gældende ret. Varmeforsyningsvirksomheden, som overskudsvarmen leveres til, vil dermed kunne komme til at stå som adressat for Forsyningstilsynets eventuelle pålæg i medfør af § 21, stk. 4, i varmeforsyningsloven.

Det er ikke hensigten med lovforslaget derudover at ændre den måde, som Forsyningstilsynet i dag fører tilsyn i medfør af § 21, stk. 4, i varmemforsyningsloven.

Der henvises for ikrafttræden til lovforslagets § 7, stk. 4, og bemærkninger hertil.

Til nr. 7

Virksomheders overskudsvarme er afgiftsbelagt i en række love på skatteområdet; nærmere benævnt i lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020 og i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020. Når varme eller varmt brugsvand fra procesformål udnyttes ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, skal der som hovedregel betales overskudsvarmeafgift af den nyttiggjorte overskudsvarme, der anvendes til rumvarme eller varmt brugsvand. Det gælder fx varme og varmt brugsvand fra procesformål, der nyttiggøres i rør- og radiator-systemer til rumopvarmning eller varmt brugsvand.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 vedrørende omlægning af beskattningen af overskudsvarme er der stadfæstet nye regler om overskudsvarmeafgift, som erstatter tidligere regler. Loven giver mulighed for nedsættelse af afgiften i ovennævnte love på skatteministeriets område, såfremt virksomhederne indgår i en ordning om overskudsvarme på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område. Tidspunktet for ikrafttræden af lovændringen fastsættes af skatteministeren, jf. § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Der findes ikke i dag en energieffektiviseringsordning, hvor virksomheder, der producerer overskudsvarme, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme med henblik på nedsættelse eller fritagelse for betaling af overskudsvarmeafgiften efter energiafgiftslovene og den foreslåede § 23 o i varmemforsyningsloven er ny.

Den foreslåede bestemmelse i § 23 o i varmemforsyningsloven giver mulighed for etableringen af en ordning om energieffektivisering af virksomheders overskudsvarme, hvorefter virksomheder, der efter ansøgning vælger at indmelde sig i ordningen, forpligtes til at gennemføre energigennemgange af virksomhedens overskudsvarme med henblik på at gennemføre energieffektiviseringsprojekter, såfremt energigennemgangen viser et behov for det.

Det følger således af den foreslåede ændring af varmemforsyningslovens § 23 o, stk. 1, at virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme og at energieffektiviseringsordningen skal omfatte energigennemgange med henblik på at identificere mulige energieffektiviseringer af virksomhedens overskudsvarme og gennemførelse af disse.

Virksomheder, for hvem det vil være relevant at indgå i effektiviseringsordningen, vil være virksomheder, der har en overskudsvarmeproduktion, som er afgiftsbelagt i henhold til energiafgiftslovene, og som ved at indgå i ordningen vil kunne opnå besparelser i overskudsvarmeafgiften, jf. lov nr. 138 fra 25. februar 2020.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheder, der ønsker at indgå i ordningen, vil skulle gennemgå deres produktionsforhold for at undersøge, om virksomheden lever op til kravet om en energieffektiv produktion både med henblik på at reducere energiforbruget og for at begrænse den såkaldte »falske« overskudsvarme.

Energigennemgangen foreslås afgrænset til virksomhedens overskudsvarmeproduktion og vil således ikke omfatte virksomhedens øvrige energiforbrug. Såfremt der ud fra energigennemgangen vurderes,

at overskudsvarmen ikke vil være energieffektiv, eller at der tale om falsk overskudsvarme, vil der ved en eventuel afgørelse blive stillet vilkår om, at virksomheden gennemfører energieffektiviseringer, for at forbedre produktionen relateret til overskudsvarme inden for en given tidsramme. Manglende overholdelse af regler i ordningen eller vilkår i afgørelsen vil efter forholdets grovhed og karakter kunne medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at tilladelsen til at være med i ordningen trækkes tilbage eller bortfalder.

For store virksomheder, der er omfattet af kravet om obligatorisk energisyn i henhold til kapitel 5 i energispareloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1234 af 24. august om fremme af besparelser i energiforbruget, vil resultaterne fra undersøgelser af energieffektiviseringer i relation til overskudsvarme evt. kunne indgå i virksomhedernes opgørelse af energiforbruget m.v. Derudover forventes, at virksomheder, der er forpligtet til foretage energisyn eller har implementeret et certificeret energiledelsessystem eller lignende, vil kunne anvende erfaringer og resultater herfra til udarbejdelse af dokumentation for energieffektiviseringer relateret til overskudsvarme.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 2, i varmemforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan videregive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om virksomheders deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

Regler om myndigheders udveksling af virksomhedsoplysninger fremgår af forvaltningsloven §§ 28 og 31.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, må oplysninger af fortrolig karakter, som ikke er personoplysninger, kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når den, oplysningen angår, udtrykkeligt har givet samtykke, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, eller såfremt det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Anvendelse af forvaltningslovens § 31, stk. 1, til udvekslingen af oplysninger med øvrige myndigheder kan kun ske på begæring af den anden myndighed.

Den foreslåede § 23 o, stk. 2, i varmemforsyningsloven vil indebære at, klima-, energi- og forsyningsministeren har mulighed for uden forudgående samtykke eller begæring har mulighed for løbende at udveksle oplysninger med skatteforvaltningen, således at skatteforvaltningen vil have mulighed for at kontrollere overskudsvarmeproducerende virksomheders overholdelse af pligten til at betale overskudsvarmeafgift i henhold til energiafgiftslovene.

De virksomheder som vil komme til at indgå i ordningen forventes som udgangspunkt at blive juridiske personer. Regler om offentlige myndigheders videregivelse af oplysninger vedrørende juridiske personer reguleres i forvaltningslovens §§ 28 og 31. Behandling af oplysningerne vil også skulle ske i overensstemmelse med kravene i lov nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

I princippet vil enkeltmandsvirksomheder også kunne indgå i ordningen, hvorfor oplysninger vedrørende enkeltmandsvirksomheder vil vedrøre personoplysninger.

Det forventes at udvekslingen af oplysningerne vil kunne ske ved at klima-, energi- og forsyningsministeren, eller den som ministeren bemyndiger hertil, med faste mellemrum orienterer skatteforvaltningen om de virksomheder som indgår i energieffektiviseringsordningen. Den nærmere ramme for udvekslingen af oplysningerne vil kunne aftales mellem myndighederne.

Det følger af den foreslåede § 23 o, *stk. 3*, i varmemforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler for energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

Forslaget giver bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om energieffektiviseringsordningen.

Den foreslåede § 23 o, *stk. 3*, i varmemforsyningsloven vil indebære at, ministeren i en bekendtgørelse kan udmønte de nærmere regler om en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, hvor virksomheder vil kunne ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at blive tilmeldt ordningen med henblik på energieffektivisering af processer og anlæg relateret til overskudsvarme, hvorefter Klima-, energi- og forsyningsministeren behandler ansøgninger og træffer afgørelse om, at virksomheden kan blive tilmeldt ordningen under forudsætning af, at den opfylder nogle nærmere fastsatte vilkår. Virksomheders overtrædelse af regler udstedt i medfør af bestemmelsen straffes med bøde med hjemmel i varmemforsyningslovens § 34, *stk. 2*, jf. *stk. 3*, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Overtrædelse af regler eller vilkår vil efter omstændighederne have konsekvenser for betaling af overskudsvarmeafgift på skatteområdet, idet lempelsen i afgiften forudsætter, at den pågældende virksomhed er med i ordningen. Udelukkelse på baggrund af overtrædelse af regler eller vilkår vil derfor kunne give anledning til koordinering med told- og skatteforvaltningen, ligesom det kan være relevant at orientere told- og skatteforvaltningen, såfremt virksomheder frivilligt melder sig ud af ordningen. Udveksling af oplysninger af denne karakter vil ske i henhold til foreslåede bestemmelse herom, jf. forslaget til § 23 o, *stk. 2*.

Videre opremses i bestemmelsen en ikke-udtømmende liste af forhold, som ministeren kan fastsætte regler om.

Det følger af den foreslåede § 23 o, *stk. 3, nr. 1*, i varmemforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om ansøgning om indtræden og udmeldelse af ordningen, herunder proces og indhold.

Ministeren kan efter den foreslåede bestemmelse fastsætte nærmere regler om, hvordan virksomheder skal ansøge om ind- og udmeldt i effektiviseringsordningen. Bemyndigelsesbestemmelsen vil blive udnyttet således, at der forventes fastsat regler om, at virksomheder, som ønsker at indgå i effektiviseringsordning, vil skulle indsende en ansøgning, hvori det bl.a. fremgår, at virksomheden har fået foretaget eller vil foretage en verificeret energigennemgang af energieffektivisering i processer og anlæg relateret til overskudsvarme. Bestemmelsen forventes også at blive anvendt til at stille nærmere krav om processen for ansøgningen, for eksempel om ansøgningsfrister og om de nærmere oplysninger, som ansøgningen vil skulle indeholde, for at sikre en effektiv og ensartet sagsbehandling. Desuden vil der kunne fastsættes regler om, at såfremt virksomheden ikke længere ønsker at være med i ordningen, vil virksomheden skulle ansøge om at blive meldt ud. Der vil yderligere kunne fastsættes regler om tidspunktet for retsvirkningen af udmeldelsen, fx ved begyndelsen eller udgangen af den pågældende måned hvor ansøgning modtages.

Det følger af den foreslåede § 23 o, *stk. 3, nr. 2*, i varmemforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

Effektiviseringsordningen forudsætter, at der bliver truffet en afgørelse efter de almindelige forvaltningsretlige regler. Bestemmelsen vil kunne anvendes til at fastsætte nærmere krav om afgørelsens indhold, for eksempel om hvilke vilkår, der vil skulle være opfyldt for at fortsat deltagelse i ordningen, samt frister for gennemførelse af energieffektiviseringer og af identificere projekter.

Det følger af den foreslåede § 23 o, *stk. 3, nr. 3*, i varmemforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om dokumentationskrav og krav om afgivelse af tro- og loveerklæringer for at kunne deltage i energieffektiviseringsordningen.

Med bemyndigelsen vil ministeren blandt andet kunne fastsætte regler om, at virksomhederne vil skulle indsende dokumentation for gennemførelse af de energieffektiviserings- eller besparelsetiltag vedrørende virksomhedens overskudsvarme, som energigennemgangen har påvist, at der er behov for at gennemføre. Der vil kunne fastsættes krav til, hvilken dokumentation virksomheden vil skulle vedlægge ved ansøgning om at indgå i ordningen, samt hvilken dokumentation virksomheden vil skulle eftersende ved gennemførelse af et projekt og dokumentation for virksomhedens ændrede forhold, m.v. Dokumentationen vil efter omstændighederne omfatte for eksempel måling af virksomhedens energiforbrug pr. produktionsenhed før og efter gennemførelsen af projektet.

Det forventes, at der vil kunne vise sig at være behov for de ansøgende virksomheder at afgive erklæring om visse forhold for virksomheden, såfremt dette ikke kan dokumenteres på behørig vis, hvorfor der i bekendtgørelsen vil kunne stilles krav om, at sådanne erklæringer afgives i form af en tro- og loveerklæring, hvilket er forbundet med en højere strafferamme på op til 2 år, jf. straffelovens § 161, end hvad urigtige erklæringer til offentlige myndigheder ellers vil kunne give, jf. straffelovens § 163, hvor strafferammen er op til 4 måneder.

Der vurderes nødvendigt i visse tilfælde at kunne kræve højere straf ved afgivelse af urigtige erklæring eller lignende for at sikre en høj efterlevelse af regler og vilkår i effektiviseringsordningen, idet virksomhederne opnår væsentlige afgiftslempelser, såfremt de er med i ordningen.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, nr. 4, i varmemforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag.

Der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse, som vil kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om ordningen. I første omgang vil virksomhederne skulle ansøge om at blive godkendt i henhold til ordningen.

For at blive godkendt, vil virksomhederne skulle gennemføre energigennemgange for at kunne vurdere, om der er behov for at virksomheden gennemfører energieffektiviseringsprojekter eller tiltag. Undersøgelsen vil skulle afsluttes med en opgørelse af identificerede energieffektiviseringstiltag. Ordningen vil således skulle sikre, at virksomhedens overskudsvarme er effektiv, idet dette er forudsat for at virksomhederne kan blive fritaget for betaling af overskudsvarmeafgift.

Der forventes at blive fastsat nærmere regler for det tekniske indhold i forhold til både gennemførelsen af energigennemgange og gennemførelsen af energieffektiviseringstiltag og hvilke processkridt der tages, for at virksomheden kan blive godkendt i henhold til ordningen.

Der forventes i første omgang indført en krav om, at projekter gennemføres, hvis de kan estimeres at spare sig selv ind inden for en rimelig tidshorisont, fx en tilbagebetalingstid på op til 5 år i den foreslåede effektiviseringsordning.

Endvidere vil klima-, energi- og forsyningsministeren efter den foreslåede § 23 o, stk. 3, nr. 4, i varmemforsyningsloven, kunne fastsætte nærmere regler om virksomhedernes efterlevelse af kravene i effektiviseringsordningen. Bestemmelsen giver også mulighed for at kunne fastsætte krav til uvildige eksterne eksperter efter § 23 o, stk. 3, nr. 5, i varmemforsyningsloven, som verificerer virksomhedernes efterlevelse af krav i effektiviseringsordningen, herunder i forbindelse med indgåelse, opretholdelse og afslutning af aftaler.

Derudover vil der kunne fastsættes regler for undtagelser for efterlevelse af fastsatte forpligtelser i effektiviseringsordningen. Undtagelser vil f.eks. kunne være, at virksomheden vil kunne dokumentere, at levetiden af det pågældende anlæg er mindre end 5 år, at det viser sig umuligt at gennemføre energieffek-

tiviseringstiltaget, at gennemførelse af projektet vil kunne give væsentlige uønskede eftervirkninger eller at beslutninger om ændringer i produktionen vil kunne gøre gennemførelsen af projektet irrelevant, for eksempel ved beslutning om nedgang i produktionen.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, *nr. 5*, i varmemforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om verifikation af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag af en uvildig ekstern ekspert eller af et certificeringsorgan, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan.

Bemyndigelsen vil give ministeren mulighed for blandt andet at kunne fastsætte regler om, at dokumentationen vedrørende energigennemgangen og gennemførelse af energieffektiviseringer vil skulle være verificeret af en uvildig ekstern ekspert eller af et certificerende organ, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan.

Det forventes, at der vil blive stillet krav om, at virksomhedens gennemgang af overskudsvarme vil skulle verificeres af en uvildig ekstern ekspert med indsigt i overskudsvarme, herunder vedrørende potentialer for udnyttelse og energieffektivisering af overskudsvarme. Bestemmelsen vil give mulighed for at anvende certificerende organer, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan. Certificerende organer anses i denne sammenhæng som uvildige.

Det forventes ved udmøntning af bekendtgørelsen, at der vil blive stillet nærmere kvalifikationskrav til hvem der vil kunne foretage verifikationen samt nærmere krav til udførelsen af verifikationen.

Derudover forventes det, at der vil blive fastsat nærmere regler om energigennemgangens gennemførelse samt eventuelle andre undersøgelser, som virksomhederne løbende vil skulle foretage samt verifikationskrav vedrørende disse.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, *nr. 6*, i varmemforsyningsloven, at ministeren vil kunne fastsætte regler om godkendelse af og offentliggørelse af oplysninger om uvildige eksterne tekniske eksperter.

Bestemmelsen vedrører de tekniske eksperter, der vil skulle verificere virksomheders overskudsvarme i som nævnt i den foreslåede § 23 o, stk. 3, *nr. 5*.

Såfremt der ikke anvendes akkrediteringsorganer, jf. § 23 o, stk. 3, *nr. 5*, vil der være et behov for klima-, energi- og forsyningsministeren at stille krav om, at de uvildige eksterne eksperter besidder de nødvendige tekniske kvalifikationer samt erfaring, som vil være nødvendig for at verificere, at virksomhederne lever op til krav og vilkår i effektiviseringsordningen. Der forventes også at ville blive fastsat betingelser, jf. § 23 o, stk. 3, *nr. 8*, for fortsat godkendelse som uvildig ekstern teknisk ekspert, således at eksperter, der i forbindelse med udførelsen af den eksterne verifikation ikke udviser tilstrækkelig omhu, vil kunne blive frataget deres godkendelse.

Disse godkendte eksperter forventes derefter at kunne fremgå på Energistyrelsens hjemmeside, som godkendte til at udføre ekstern verifikation af gennemgange og energieffektiviseringsprojekter.

Offentliggørelse af oplysninger vedrørende tekniske eksperter vil udgøre behandling af personoplysningerne og vil derfor skulle ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen), EU-Tidende 2016, nr. L 119, side 1, og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og eventuelle særregler, som ligger

inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger. Det forventes, at der i forbindelse med udmøntningen af energieffektiviseringsordningen vil blive fastsat krav om offentliggørelse af godkendte eksperter.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, *nr. 7*, i varmemforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om nærmere angivne internationale vedtagelser og specifikationer som virksomheder, der deltager i energieffektiviseringsordningen, skal overholde.

For eksempel vil der kunne stilles krav om, at virksomhederne skal leve op til ISO-standarder vedrørende energiledelse eller lignende certificerings- og standardiseringsordninger. Mange af de større virksomheder, som effektiviseringsordningen vurderes at være relevant for, forventes allerede at have implementeret disse energiledelsessystemer i deres virksomhed, hvilket vil gøre det lettere at tilpasse sig evt. justeringer, som effektiviseringsordningen vil kunne forventes at give anledning til.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, *nr. 8*, i varmemforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om påbud og afgørelse om udelukkelse fra energieffektiviseringsordningen i forhold til virksomheder og uvildige eksperter.

Regler om påbud og udelukkelse af virksomheder og uvildige eksperter forventes udmøntet i en kommende bekendtgørelse for ordningen.

Konstateres det for eksempel, at virksomheden ikke lever op til dokumentationskrav vedrørende gennemførelse af forudsatte energigennemgange eller dokumentation vedrørende gennemførelse af energieffektiviseringsprojekter eller såfremt der i forbindelse med en ekstern verifikation eller i forbindelse med tilsynsbesøg i den pågældende virksomhed konstateres, at virksomheden ikke lever på til reglerne i ordningen eller vilkår i afgørelsen, vil der kunne udstedes påbud til virksomheden om, at de pågældende forhold korrigeres inden for en angiven frist, og at manglende efterlevelse af påbuddet vil kunne medføre at der bliver truffet afgørelse at udelukke den pågældende virksomhed fra ordningen.

Der forventes også i den nærmere udmøntning i bekendtgørelsen at blive fastsat regler om bortfald eller tilbagekaldelse af godkendelsen som uvildig ekstern teknisk ekspert, således at eksperter, der i forbindelse med udførelsen af den eksterne verifikation ikke udviser tilstrækkelig omhug eller såfremt der begås væsentlige forsømmelser i forbindelse med arbejdets udførelse, vil kunne blive frataget deres godkendelse.

Endvidere vil der kunne udstedes regler om at der, alt efter forholdets grovhed og karakter, uden videre vil kunne træffes afgørelse om udelukkelse fra ordningen. Dette vil typisk være tilfældet, såfremt det konstateres, at der bevidst er afgivet urigtige oplysninger eller i forbindelse med lignende bevidste forseelser eller forsømmelser eller øvrige svigagtige forhold.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil træffe en afgørelse over for den pågældende virksomhed og bestemmelsen berører ikke de i øvrigt gældende almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter, annullation m.v.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, *nr. 9*, i varmemforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler kursusgebyrer i forbindelse med godkendelse af uvildige tekniske eksperter, jf. nr. 6.

Forslaget indebærer, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyr til dækning af omkostningerne for afholdelse af kursus, som forventes at blive stillet som krav for opnåelse af godkendelse som uvildig teknisk ekspert, jf. § 23 o, stk. 3, nr. 6, herunder eventuelle omkostningerne til undervisning, prøveafholdelse, m.v.

Gebyret vil skulle dække omkostninger til undervisning, eventuel prøveafholdelse samt til den løbende opdatering af uddannelsessystemets faglige indhold.

Det er hensigten, at personerne vil skulle betale et gebyr pr. prøve eller kursus for hver enkelte godkendelse som ekstern uvildig ekspert. Det er endvidere hensigten, at gebyret vil skulle betales, uanset om en eventuel prøve består eller ej.

Gebyret vil blive fastsat, sådan at der opnås balance mellem indtægter og omkostninger over en 4-årig periode i overensstemmelse med Budgetvejledningens afsnit 2.3.1.

Reglerne om gebyr forventes at blive fastsat i bekendtgørelsesform.

Til nr. 8

Regler om administration og tilsyn i henhold til bestemmelser i varmemforsyningsloven fremgår af varmemforsyningslovens kapitel 5, hvoraf det i varmemforsyningslovens § 25, stk. 1, fremgår, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med indretningen og driften af kollektive varmemforsyningsanlæg.

Varmemforsyningsloven indeholder ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at føre tilsyn med, at virksomheder, som er tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, jf. den foreslåede bestemmelse i varmemforsyningslovens § 23 o, stk. 1, overholder regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i varmemforsyningslovens § 23 o, stk. 3, og den foreslåede § 24 a i varmemforsyningsloven er ny.

Det følger af den foreslåede § 24 a, *stk. 1*, i varmemforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at virksomheder, som er omfattet af energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, jf. § 23 o, stk. 1, overholder § 23 o og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse vil pålægge klima-, energi- og forsyningsministeren ansvaret for at føre tilsyn med, at virksomhederne, som er tilmeldt energieffektiviseringsordningen, overholder regler for ordningen, herunder gennemfører energigennemgange og udfører de overskudsvarmeprojekter, som energieffektiviseringsordningen forudsætter for at sikre, at virksomhedernes overskudsvarmeproduktion er tilstrækkelig effektiv.

Det er forventningen, at tilsynsbestemmelsens anvendelse vil kunne medvirke til en højere efterlevelse i ordningen fra de tilmeldte virksomheder.

Det følger af den foreslåede § 24 a, *stk. 2*, i varmemforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet, jf. stk. 1, få adgang til en virksomheds lokaler, herunder adgang til at besigtigelse af energimålere, procesanlæg og alt øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Den foreslåede bestemmelse i varmemforsyningslovens § 24 a, stk. 2, vil indebære, at ministeren ikke vil skulle anmode om retskendelse i forbindelse med udførelse af tilsyn efter stk. 1, men vil kunne kræve at få adgang til virksomhedernes lokaler mod fremvisning af behørig legitimation. Der er i overensstemmelse med fast lovgivningspraksis ikke i lovforslaget fastsat krav om retskendelse, da der ikke er et retsindhold for retten at tage stilling til. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i lov nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Anvendelse af bestemmelsen om adgang uden retskendelse vil kunne omfatte situationer, hvor der

foretages specifik risikovurdering, ved særlig mistanke om uregelmæssigheder, eller hvor det vil være nødvendigt at foretage en fysisk kontrol for at påse, hvorvidt regler og vilkår i ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme efterleves. Adgangen for ministeren vil omfatte adgang til de dele af virksomhedernes lokaler og anlæg, der vil være relevante for energieffektiviseringsordningen. Adgangen vil således ikke omfatte virksomhedens øvrige processer og områder, herunder områder, der kan anvendes som privatbolig.

Retssikkerhedsloven fastsætter generelle regler for den fremgangsmåde, som forvaltningsmyndighederne skal følge ved gennemførelsen af en række former for tvangsindgreb, der foretages uden for strafferetsplejen. Retssikkerhedsloven overfører en række af forvaltningslovens regler om partsrettigheder til dette område, herunder bl.a. reglerne om aktindsigt, begrundelse og klagevejledning.

Retssikkerhedsloven lovfæster det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, der indebærer, at en forvaltningsmyndighed kun kan beslutte at iværksætte et kontrolbesøg eller andet tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet.

Det er fundet nødvendigt at medtage bestemmelsen i stk. 2 om adgang uden retskendelse, fordi virksomheder som er tilmeldt ordningen vil blive omfattet af lempelser af overskudsvarmeafgift, hvorfor det vurderes nødvendigt i et vist omfang, ud over blot ved indsendelse af dokumentation, ved stikprøvekontrol at have mulighed for at kontrollere, at virksomhedernes overskudsvarme svarer til det som den indsendte dokumentation viser. Dog forventes, at langt størsteparten af afgørelserne i relation til overskudsvarme vil kunne kontrolleres administrativt på baggrund af indsendt dokumentation, herunder gennem de krav om dokumentation, der stilles i forbindelse med ansøgning og virksomhedernes efterlevelse af forpligtelserne i energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

Adgang uden retskendelse forventes ud fra et proportionalitetshensyn kun at ville blive betragtet som nødvendigt i sjældne tilfælde, herunder hvor andre og mindre indgribende kontrolforanstaltninger ikke kan anses for tilstrækkelige i det konkrete tilfælde.

Det følger af den foreslåede § 24 a, *stk. 3*, i varmemforsyningsloven, at indehavere og ansatte i virksomheder, der er tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme efter § 23 o, *stk. 1*, skal yde fornøden bistand og hjælp i forbindelse med tilsynets udførelse. Tilsynet kan meddele påbud til indehavere og ansatte om bistand og hjælp.

Bestemmelsen vil normalt kunne finde anvendelse i forbindelse med udførelse af fysisk stikprøvekontrol, hvor tilsynsmyndigheden kan have brug for bistand og hjælp fra virksomhedens ansatte til at finde frem til relevante energimålere, procesanlæg eller øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysninger, for eksempel regnskabsmaterialer, forretningsbøger og lignende. Bestemmelsen vurderes nødvendig, fordi tilsynsmyndigheden ikke har det nødvendige kendskab til virksomhedens forhold.

Såfremt virksomhedens ansatte undlader at efterkomme påbud om hjælp eller bistand fra tilsynsmyndigheden, vil dette være strafbelagt med bøde efter varmemforsyningslovens § 34, *stk. 1, nr. 3*, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Bestemmelsen vil ikke kunne anvendes til at forpligte indehavere eller ansatte til at udlevere materiale, hvis der på forhånd foreligger begrundet mistanke om strafbart forhold. Forpligtelsen til at udlevere oplysninger begrænses således af det almindelige forbud mod selvinkriminering, der bl.a. kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6.

Det følger af den foreslåede § 24 a, *stk. 4*, i varmemforsyningsloven, at klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

Det forventes, at der vil kunne blive fastsat nærmere regler om for eksempel, hvornår og hvordan kontrollen udføres.

Den gældende varmemforsyningslov indeholder i § 28 en bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet til at udøve beføjelser, der i loven er tillagt ministeren. Hjemlen om bemyndigelse af beføjelser efter loven til Forsyningstilsynet er ikke udnyttet. Ministerens beføjelser efter varmemforsyningsloven er delegeret til Energistyrelsen, jf. § 3, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Varmemforsyningsloven indeholder ikke bestemmelser om, at klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige andre statslige myndigheder efter forhandling med vedkommende minister eller private organisationer, selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Det følger af den foreslåede § 24 b, *stk. 1*, i varmemforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Det følger af den foreslåede § 24 b, *stk. 1*, i varmemforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet til at udøve ministerens beføjelser efter varmemforsyningsloven.

Denne del af bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i varmemforsyningslovens § 28, der foreslås ophævet med dette lovforslag, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Bestemmelsen ønskes nemlig af lovtekniske grunde sammenskrævet med den øvrige foreslåede bemyndigelse til delegation i varmemforsyningslovens § 24 b. Bestemmelsen flyttes samtidig til varmemforsyningslovens kapitel 5, for at give en bedre struktur i loven.

Der tilsigtes med videreførelsen ikke foretaget materielle ændringer i forhold til Forsyningstilsynet eller muligheden for at delegere til Forsyningstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse i varmemforsyningslovens § 24 b, *stk. 1*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne beslutte, at opgaver, der i loven er tillagt ministeren, vil kunne varetages enten af Forsyningstilsynet eller af andre statslige myndigheder, såfremt dette vurderes at være mest hensigtsmæssigt.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fremtidssikre varmemforsyningsloven således, at en efter loven fastsat tilsynsopgave eller anden administrativ opgave vil kunne varetages af den bedst egnede myndighed.

Bestemmelsen vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren ud over Forsyningstilsynet vil kunne bemyndige andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser efter loven, for eksempel i forbindelse med udførelse af tilsyn med virksomheder, som er tilmeldt ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme.

Selv om de fleste virksomheder, der bliver tilmeldt ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme, vil kunne kontrolleres administrativt på baggrund af indsendt dokumentation, herunder gennem de krav om dokumentation, der stilles i forbindelse med ansøgning og virksomhedernes efterlevelse af forpligtelserne, vurderes, at der herudover vil være behov for at udføre en stikprøvekontrol, hvor kontrolmyndigheden fysisk besigtiger virksomhedens produktionslokaler og faciliteter, idet en rent administrativ

kontrol ikke altid vil kunne forventes at være tilstrækkelig til at sikre den fornødne tilsyn og kontrol med virksomheders overholdelse af regler og vilkår for ordningen.

Bemyndigelsen giver således f.eks. mulighed for, at tilsyn med virksomheder, som er tilmeldt ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme udføres af andre statslige myndigheder med den nødvendige ekspertise, hvorefter resultatet af stikprøvekontrollen vil kunne rapporteres til Energistyrelsen – såkaldt ekstern verifikation.

En udmøntning af bemyndigelsen i form af overførsel af beføjelser til anden myndighed vil ske efter forhandling med ressortministeren og med inddragelse af den myndighed, hvortil beføjelser påtænkes overført.

Det er hensigten, at Energistyrelsen som udgangspunkt fortsat vil skulle varetage de i loven tillagte beføjelser, men at opgaverne på sigt kan delegeres til andre statslige myndigheder, hvis det vurderes hensigtsmæssigt.

Det følger af den foreslåede § 24 b, *stk. 2*, i varmemforsyningsloven, at klima-, energi og forsyningsministeren udover statslige myndigheder, jf. *stk. 1*, også kan bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne tilsynsbeføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Private organisationer eller selskaber m.v. kan dog ikke træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 23 a, *stk. 1*, eller § 24 a, *stk. 2*.

Den foreslåede § 24 b, *stk. 2, 1. pkt.*, i varmemforsyningsloven vil gøre det muligt at bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne tilsynsbeføjelser, der i varmemforsyningsloven er tillagt ministeren. Ministeren vil således kunne overlade stikprøvekontrol eller anden regelmæssig kontrol (ekstern verifikation) til en privat organisation, selskab eller lignende, således at denne bemyndiges til at udøve samme beføjelser vedrørende tilsyn, som efter varmemforsyningsloven er tillagt ministeren, for eksempel tilsyn med virksomheder, som er omfattet af ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme. Det vil, jf. offentlighedslovens § 6, påhvile ministeren at sikre, at private organisationer eller selskaber m.v. løbende giver oplysninger til ministeren om udførelsen af tilsynsbeføjelserne, ligesom oplysninger indsamlet af disse private enheder vil være omfattet af retten til aktindsigt efter lovens almindelige regler.

Private organisationer eller selskaber m.v. vil efter den foreslåede § 24 b, *stk. 2, 2. pkt.*, ikke kunne træffe bestemmelse om adgang uden retskendelse som nævnt i varmemforsyningslovens § 23 a, *stk. 1*, eller efter den foreslåede bestemmelse i varmemforsyningslovens § 24 a, *stk. 2*, eller træffe afgørelser i øvrigt. Begrænsningen af bemyndigelsen til ikke at omfatte muligheden for at træffe bestemmelse om adgang uden retskendelse er begrundet i retssikkerhedsmæssige hensyn, hvorfor gennemførelse af tilsyn i tilfælde, hvor dette vurderes nødvendigt, kun vil kunne gennemføres af statslige myndigheder, men de kan søge assistance i form af private eksterne eksperter i forbindelse med udførelsen af tilsynet.

Det er forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren som udgangspunkt fortsat vil varetage de i loven tillagte tilsynsbeføjelser, men at loven også skal indeholde mulighed for, at tilsyn med virksomheder, jf. varmemforsyningslovens § 24 a, *stk. 1*, skal kunne delegeres til andre juridiske personer, som besidder den fornødne faglige og tekniske ekspertise til at udføre tilsyn efter bestemmelsen. Såfremt tilsynsopgaven ikke kræver deltagelse af ministeren eller den underliggende myndighed, som ministeren bemyndiger hertil vurderes, at opgaven ud fra en ressourcebetragtning bør kunne delegeres til en ekstern privat aktør med den nødvendige ekspertise.

Til nr. 9

Efter lovens § 26, stk. 1, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af kommunen, klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Det foreslås, at formuleringen i § 26, *stk. 1*, ændres, således at bestemmelsen også dækker afgørelser truffet i henhold til loven af andre statslige myndigheder.

Ændringen indebærer, at der tillige bliver klageadgang for så vidt angår afgørelser truffet af andre statslige myndigheder.

Der er tale om en konsekvensændring af den foreslåede § 26 a, nr. 2, jf. forslaget § 1, nr. 8.

Til nr. 10

Efter lovens § 26, stk. 2, 1. pkt., kan kommunens, klima-, energi- og forsyningsministerens og Forsyningstilsynets afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Det foreslås, at formuleringen i § 26, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres, således at bestemmelsen også dækker afgørelser truffet i henhold til loven af andre statslige myndigheder.

Ændringen indebærer, at klageadgangen tillige kan afskæres for afgørelser truffet af andre statslige myndigheder.

Der er tale om en konsekvensændring af den foreslåede § 26 a, nr. 2, jf. forslaget § 1, nr. 8.

Til nr. 11

Efter lovens § 26, a, nr. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at afgørelser, truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 28, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsminister.

Det foreslås, at § 26 a, *nr. 2*, ændres således, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Forsyningstilsynet eller anden statslig myndighed i henhold til en bemyndigelse efter § 24 b, stk. 1, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsminister.

Det foreslås, at der henvises til § 24 b, stk. 1, i stedet for til § 28.

Der er tale om en konsekvens af ophævelsen af § 28, hvor bestemmelsens materielle bestemmelser videreføres i den foreslåede § 24 b, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 8 og 12.

Til nr. 12

Den gældende varmforsyningslov indeholder i § 28 en bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Hjemlen til bemyndigelse af beføjelser til Forsyningstilsynet er ikke udnyttet.

Det foreslås, at varmforsyningslovens § 28 ophæves.

Med lovforslaget foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse flyttes til varmforsyningslovens § 24 b, stk. 1, hvor den sammenskrives med ministerens øvrige lovbestemte adgang til at delegere beføjelser til myndigheder og private. Der tilsigtes med lovforslaget ikke foretaget materielle

ændringer i adgangen til at delegere beføjelser til Forsyningstilsynet. Ophævelsen af § 28 er således alene en konsekvensændring som følge af den foreslåede flytning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 8.

Til § 2

Til nr. 1

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af gas til procesformål, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, 4 og 5, at virksomheder, der er momsregistrerede, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt gasafgift af den af virksomheden forbrugte gas ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug. Det omfatter eksempelvis forbrug af gas, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtig gas udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. gasafgiftslovens § 1, stk. 2.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om gassen bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmemodtageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmemodtager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmemodtageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af gas i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås at nyaffatte gasafgiftslovens § 10, stk. 9.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt., at i det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau).

Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energiafgifterne på brændsler, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås, at der i gasafgiftsloven § 10, stk. 9, 2. pkt., indføres en afgiftsfritagelse, såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme. Der vil være afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning ophører.

Det foreslåede betyder, at virksomheden for at opnå afgiftsfritagelsen skal forpligte sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det vil derfor også være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

De virksomheder, der bliver godkendt til at indgå i energieffektiviseringsordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning, opnår afgiftsfritagelse fra den dag, hvor virksomheden har indgivet ansøgning om deltagelse i ordningen, og afgiftsfritagelsen varer, indtil virksomhedens deltagelse i ordningen ophører. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at virksomheden ikke kan deltage i ordningen, er virksomheden ikke afgiftsfritaget i perioden fra ansøgningens indgivelse, og indtil den har modtaget et afslag. Virksomheden kan indregne afgiftsfritagelsen fra ansøgningstidspunktet, men modtager virksomheden et afslag, skal virksomheden efterangive og tilbagebetale værdien af fritagelsen til Skatteforvaltningen fra ansøgningstidspunktet og frem til afgørelsestidspunktet.

Det foreslås, at der i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., indføres et krav om, at virksomheden på forlangende af Skatteforvaltningen skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset.

Det foreslåede medfører, at der vil være et krav om, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i ordningen med klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette kan ske ved at fremlægge gældende afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren om virksomhedens deltagelse i ordningen.

Det foreslåede i § 10, stk. 9, 3. pkt., indebærer, at virksomheder, der ikke eller ikke længere lever op til kravene i ordningen, ikke kan opnå afgiftsfritagelse. Skatteforvaltningen skal således ikke under et kontrolbesøg vurdere hvilken varme, der er omfattet af ordningen, og om en virksomhed opfylder betingelserne for at være med i ordningen, og derfor er der behov for at indføre en mekanisme, der sikrer, at skatteforvaltningen umiddelbart kan konstatere dette i tilfælde af gennemførelse af kontrol.

Efter de gældende regler i energiafgiftslovgivningen kan Skatteforvaltningen til brug for afgiftskontrollen løbende indhente oplysninger hos klima-, energi- og forsyningsministeren om, i hvilket omfang de virksomheder, som deltager i ordningen, opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen. Det er ikke told-og skatteforvaltningen, som vurderer, om en virksomhed opfylder kravene.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 4. pkt., at varme omfattet af 1. og 2. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig.

Det foreslåede medfører, at der sikres et grundlag for at opgøre afgiften.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme der har ansvaret for at foretage måling. Denne måling kan modtageren af overskudsvarme benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt., at hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.

Virksomheder, der producerer overskudsvarme uden at foretage måling, kan ikke opnå godtgørelse. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at egentlig varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene. Skatteforvaltningen vil ikke kræve måling, hvis den overskudsvarme, som kræves målt, er helt fritaget for overskudsvarmeafgift.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt., at hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen.

Det foreslåede er en videreførelse af de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt., at satsen i 1. pkt. for overskudsvarmeafgiften reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Dette indebærer, at satsen for overskudsvarmeafgiften reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 9. pkt., at for eget forbrug af nyttiggjort varme, som

der kan ydes tilbagebetaling for efter gasafgiftslovens § 10, stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til nr. 2

Bemærkningerne til nr. 1 og 2 er i vidt omfang sammenfaldende, da der er tale om to alternative affattelser af gasafgiftslovens § 10, stk. 9. I nr. 1 foreslås det, at der indføres en afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i energieffektiviseringsordning for overskudsvarme efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, jf. forslaget § 1, nr. 7. I nr. 2 foreslås ud over en afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme som foreslået i nr. 1, at den formelle indbetaler af overskudsvarmeafgiften skal kunne ændres fra virksomheden til varmforsyningsselskabet, hvis der foreligger en aftale mellem parterne om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, og at leverancen ydes vederlagsfrit. Den alternative affattelse skyldes, at det skal være muligt at sætte dele af bestemmelsen i kraft på forskellige tidspunkter.

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af gas til procesformål, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, 4 og 5, at virksomheder, der er momsregistrerede, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt gasafgift af den af virksomheden forbrugte gas ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug. Det omfatter eksempelvis forbrug af gas, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtig gas udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. gasafgiftslovens § 1, stk. 2.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om gassen bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmemodtageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmemodtager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmemodtageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af gas i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås at nyaffatte gasafgiftslovens § 10, stk. 9.

Det foreslås i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt., at i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energiafgifterne på brændsler, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås, at der i gasafgiftsloven § 10, stk. 9, 2. pkt., indføres en afgiftsfritagelse, såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektivitetsordning for overskudsvarme. Der vil være afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning ophører.

Det foreslåede betyder, at virksomheden for at opnå afgiftsfritagelsen skal forpligte sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det vil derfor også være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

De virksomheder, der bliver godkendt til at indgå i energieffektiviseringsordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning, opnår afgiftsfritagelse fra den dag, hvor virksomheden har indgivet ansøgning om deltagelse i ordningen, og afgiftsfritagelsen varer, indtil virksomhedens deltagelse i ordningen ophø-

rer. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at virksomheden ikke kan deltage i ordningen, er virksomheden ikke afgiftsfritaget i perioden fra ansøgningens indgivelse, og indtil den har modtaget et afslag. Virksomheden kan indregne afgiftsfritagelsen fra ansøgningstidspunktet, men modtager virksomheden et afslag, skal virksomheden efterangive og tilbagebetale værdien af fritagelsen til Skatteforvaltningen fra ansøgningstidspunktet og frem til afgørelsestidspunktet.

Det foreslås, at der i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., indføres et krav om, at virksomheden på forlangende af Skatteforvaltningen skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset.

Det foreslåede medfører, at der vil være et krav om, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i ordningen med klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette kan ske ved at fremlægge gældende afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren om virksomhedens deltagelse i ordningen.

Det foreslåede i § 10, stk. 9, 3. pkt., indebærer, at virksomheder, der ikke eller ikke længere lever op til kravene i ordningen, ikke kan opnå afgiftsfritagelse. Skatteforvaltningen skal således ikke under et kontrolbesøg vurdere hvilken varme, der er omfattet af ordningen, og om en virksomhed opfylder betingelserne for at være med i ordningen, og derfor er der behov for at indføre en mekanisme, der sikrer, at skatteforvaltningen umiddelbart kan konstatere dette i tilfælde af gennemførelse af kontrol.

Efter de gældende regler i energiafgiftslovgivningen kan Skatteforvaltningen til brug for afgiftskontrollen løbende indhente oplysninger hos klima-, energi- og forsyningsministeren om, i hvilket omfang de virksomheder, som deltager i ordningen, opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen. Det er ikke told- og skatteforvaltningen, som vurderer, om en virksomhed opfylder kravene.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. pkt., foræres bort til varmforsyningsselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. pkt.

Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis herom. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmemodtageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmemodtager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmemodtageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningsselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningsselskabet har indbetalt.

Det foreslås i som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., at varmforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 10, stk. 9, 4. pkt., skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme.

Regnskabet kan benyttes af Skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der kan indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registrerede virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registrerede virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registrerede virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. gasafgiftslovens § 19.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt., at varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig.

Det foreslåede medfører, at der sikres et grundlag for at opgøre afgiften.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen. Denne måling kan modtageren af overskudsvarme benytte til afregning af afgiften. I den situation, hvor varmen foræres bort til varmeforsyningsselskaber, er det således fortsat leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt., at hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.

Virksomheder, der producerer overskudsvarme uden at foretage måling, kan ikke opnå godtgørelse. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at egentlig varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene. Skatteforvaltningen vil ikke kræve måling, hvis den overskudsvarme, som kræves målt, er helt fritaget for overskudsvarmeafgift.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 9. pkt., at hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen.

Det foreslåede er en videreførelse af de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 10. pkt., at satsen i 1. pkt. for overskudsvarmeafgiften reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Dette indebærer, at satsen for overskudsvarmeafgiften reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 11. pkt., at for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter gasafgiftslovens § 10, stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til § 3

Til nr. 1

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af afgiftspligtige produkter til procesformål, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 5, at virksomheder, der er momsregistreret, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt kulafgift af de af virksomheden forbrugte afgiftspligtige produkter ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug, og det omfatter eksempelvis forbrug af afgiftspligtige produkter til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtige produkter omfattet af kulafgiftsloven udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. kulafgiftslovens § 1.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om produkterne bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg. I sådanne tilfælde betales alene en afgift på 41,7 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt.

Der gælder desuden særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har tidligere været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, indregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller

kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., mens der betales en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af afgiftspligtige produkter i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt.

Det foreslås at nyaffatte kulafgiftslovens § 8, stk. 8.

Det foreslås i kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt., at i det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås, at der i kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt., indføres en afgiftsfritagelse, såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektivitetsordning for overskudsvarme. Der vil være afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører.

Det foreslåede betyder, at virksomheden for at opnå afgiftsfritagelsen skal forpligte sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det vil derfor også være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

De virksomheder, der bliver godkendt til at indgå i energieffektiviseringsordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, opnår afgiftsfritagelse fra den dag, hvor virksomheden har indgivet ansøgning om deltagelse i ordningen, og afgiftsfritagelsen varer, indtil virksomhedens deltagelse i ordningen ophører. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at virksomheden ikke kan deltage i ordningen, er virksomheden ikke afgiftsfritaget i perioden fra ansøgningens indgivelse, og indtil den har modtaget et afslag. Virksomheden kan indregne afgiftsfritagelsen fra ansøgningstidspunktet, men modtager virksomheden et afslag, skal virksomheden efterangive og tilbagebetale værdien af fritagelsen til Skatteforvaltningen fra ansøgningstidspunktet og frem til afgørelsestidspunktet.

Det foreslås, at der i kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 3. pkt., indføres et krav om, at virksomheden på

forlangende af Skatteforvaltningen skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset.

Det foreslåede medfører, at der vil være et krav om, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i energieffektiviseringsordningen med klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette kan ske ved at fremlægge gældende afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren om virksomhedens deltagelse i ordningen.

Det foreslåede i § 8, stk. 8, 3. pkt., indebærer, at virksomheder, der ikke eller ikke længere lever op til kravene i ordningen, ikke kan opnå afgiftsfritagelse. Skatteforvaltningen skal således ikke under et kontrolbesøg vurdere hvilken varme, der er omfattet af ordningen, og om en virksomhed opfylder betingelserne for at være med i ordningen, og derfor er der behov for at indføre en mekanisme, der sikrer, at Skatteforvaltningen umiddelbart kan konstatere dette i tilfælde af gennemførelse af kontrol.

Efter de gældende regler i energiafgiftslovgivningen kan Skatteforvaltningen til brug for afgiftskontrollen løbende indhente oplysninger hos klima-, energi- og forsyningsministeren om, i hvilket omfang de virksomheder, som deltager i ordningen, opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen. Det er ikke Skatteforvaltningen, som vurderer, om en virksomhed opfylder kravene.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 4. pkt., at varme omfattet af henholdsvis 1. og 2. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig for at give et grundlag for at opgøre afgiften.

Det foreslåede medfører, at der sikres et grundlag for at opgøre afgiften.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling. Denne måling kan modtageren af overskudsvarme benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt., at hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4.

Virksomheder, der producerer overskudsvarme uden at foretage måling, kan ikke opnå godtgørelse. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at egentlig varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene. Skatteforvaltningen vil ikke kræve måling, hvis den overskudsvarme, som kræves målt, er helt fritaget for overskudsvarmeafgift.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 7. pkt., at hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumper.

Det foreslåede er en videreførelse af de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt., at satsen i 1. pkt. for overskudsvarmeafgiften reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Dette indebærer, at satsen for overskudsvarmeafgiften reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 9. pkt., at for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter kulafgiftslovens § 8, stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til nr. 2

Bemærkningerne til nr. 1 og 2 er i vidt omfang sammenfaldende, da der er tale om to alternative affattelser af kulafgiftslovens § 8, stk. 8. I nr. 1 foreslås det, at der indføres en afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i energieffektiviseringsordning for overskudsvarme efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, jf. forslagets § 1, nr. 7. I nr. 2 foreslås ud over en afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme som foreslået i nr. 1, at den formelle indbetaler af overskudsvarmeafgiften skal kunne ændres fra virksomheden til varmforsyningsselskabet, hvis der foreligger en aftale mellem parterne om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, og at leverancen ydes vederlagsfrit. Den alternative affattelse skyldes, at det skal være muligt at sætte dele af bestemmelsen i kraft på forskellige tidspunkter.

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af afgiftspligtige produkter til procesformål, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 5, at virksomheder, der er momsregistreret, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt kulafgift af de af virksomheden forbrugte afgiftspligtige produkter ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug, og det omfatter eksempelvis forbrug af afgiftspligtige produkter til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtige produkter omfattet af kulafgiftsloven udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. kulafgiftslovens § 1.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om produkterne bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhe-

dens eget kraftvarmeanlæg. I sådanne tilfælde betales alene en afgift på 41,7 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt.

Der gælder desuden særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivel i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har tidligere været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, indregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., mens der betales en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af afgiftspligtige produkter i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt.

Det foreslås at nyaffatte kulafgiftslovens § 8, stk. 8.

Det foreslås, i kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt., at i det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås, at der i kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt., indføres en afgiftsfritagelse, såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektivitetsordning for overskudsvarme. Der vil være afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig

overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører.

Det foreslåede betyder, at virksomheden for at opnå afgiftsfritagelsen skal forpligte sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det vil derfor også være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

De virksomheder, der bliver godkendt til at indgå i energieffektiviseringsordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, opnår afgiftsfritagelse fra den dag, hvor virksomheden har indgivet ansøgning om deltagelse i ordningen, og afgiftsfritagelsen varer, indtil virksomhedens deltagelse i ordningen ophører. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at virksomheden ikke kan deltage i ordningen, er virksomheden ikke afgiftsfritaget i perioden fra ansøgningens indgivelse, og indtil den har modtaget et afslag. Virksomheden kan indregne afgiftsfritagelsen fra ansøgningstidspunktet, men modtager virksomheden et afslag, skal virksomheden efterangive og tilbagebetale værdien af fritagelsen til Skatteforvaltningen fra ansøgningstidspunktet og frem til afgørelsestidspunktet.

Det foreslås, at der i kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 3. pkt., indføres et krav om, at virksomheden på forlangende af Skatteforvaltningen skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset.

Det foreslåede medfører, at der vil være et krav om, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i energieffektiviseringsordningen med klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette kan ske ved at fremlægge gældende afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren om virksomhedens deltagelse i ordningen.

Det foreslåede i § 8, stk. 8, 3. pkt., indebærer, at virksomheder, der ikke eller ikke længere lever op til kravene i ordningen, ikke kan opnå afgiftsfritagelse. Skatteforvaltningen skal således ikke under et kontrolbesøg vurdere hvilken varme, der er omfattet af ordningen, og om en virksomhed opfylder betingelserne for at være med i ordningen, og derfor er der behov for at indføre en mekanisme, der sikrer, at Skatteforvaltningen umiddelbart kan konstatere dette i tilfælde af gennemførelse af kontrol.

Efter de gældende regler i energiafgiftslovgivningen kan Skatteforvaltningen til brug for afgiftskontrollen løbende indhente oplysninger hos klima-, energi- og forsyningsministeren om, i hvilket omfang de virksomheder, som deltager i ordningen, opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen. Det er ikke Skatteforvaltningen, som vurderer, om en virksomhed opfylder kravene.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. pkt., foræres bort til forsyningsselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. pkt.

Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis, som også er beskrevet ovenfor. Det har tidligere været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmemodtageren, medregnes i vederlaget. Det er dog

gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmemodtager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmemodtageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningsselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningsselskabet har indbetalt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., at varmforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 8, stk. 8, 4. pkt., skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme.

Regnskabet kan benyttes af Skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der skal indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registrerede virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registrerede virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registrerede virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. kulafgiftslovens § 17.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt., at varme omfattet af henholdsvis 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig.

Det foreslåede medfører, at der sikres et grundlag for at opgøre afgiften.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 7. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling. Denne måling kan modtageren af overskudsvarme benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt., at hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4.

Virksomheder, der producerer overskudsvarme uden at foretage måling, kan ikke opnå godtgørelse. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at egentlig varmeproduktion som eksempelvis kraft-varmeproduktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene. Skatteforvaltningen vil ikke kræve måling, hvis den overskudsvarme, som kræves målt, er helt fritaget for overskudsvarmeafgift.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 9. pkt., at hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumper.

Det foreslåede er en videreførelse af de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 10. pkt., at satsen i 1. pkt. for overskudsvarmeafgiften reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Dette indebærer, at satsen for overskudsvarmeafgiften reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 11. pkt., at for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter kulafgiftslovens § 8, stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til § 4

Til nr. 1

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af mineralolieprodukter til procesformål, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Afgiften angives og betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, at virksomheder, der er momsregistreret, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt mineralolieafgift af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige produkter ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug, og det omfatter eksempelvis forbrug af afgiftspligtige produkter til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtige produkter omfattet af mineralolieafgiftsloven udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. mineralolieafgiftslovens § 1.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om produkterne bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftsloven § 32 a i. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg. I sådanne tilfælde betales alene en afgift på 41,7 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt.

Der gælder desuden særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har tidligere været gældende

praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmemodtageren, indregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmemodtager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmemodtageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfrigørelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., mens der betales en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af afgiftspligtige produkter i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås at nyaffatte mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., at i det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5 efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energiafgifterne på brændsler, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås, at der i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt., indføres en afgiftsfrigørelse, såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektivitetsordning for overskudsvarme. Der vil være afgiftsfrigørelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning ophører.

Det foreslåede betyder, at virksomheden for at opnå afgiftsfrigørelsen skal forpligte sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det vil derfor også være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

De virksomheder, der bliver godkendt til at indgå i energieffektiviseringsordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, opnår afgiftsfritagelse fra den dag, hvor virksomheden har indgivet ansøgning om deltagelse i ordningen, og afgiftsfritagelsen varer, indtil virksomhedens deltagelse i ordningen ophører. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at virksomheden ikke kan deltage i ordningen, er virksomheden ikke afgiftsfritaget i perioden fra virksomheden ansøgningens indgivelse, og indtil den har modtaget et afslag. Virksomheden kan indregne afgiftsfritagelsen fra ansøgningstidspunktet, men modtager virksomheden et afslag, skal virksomheden efterangive og tilbagebetale værdien af fritagelsen til Skatteforvaltningen fra ansøgningstidspunktet og frem til afgørelsestidspunktet.

Det foreslås, at der i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., indføres et krav om, at virksomheden på forlangende af Skatteforvaltningen skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset.

Det foreslåede medfører at der vil være et krav om, at virksomheden kan fremlægge dokumentation i form af en afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren for, at virksomheden indgår i energieffektiviseringsordningen med klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette kan ske ved at fremlægge gældende afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren om virksomhedens deltagelse i ordningen.

Det foreslåede i § 10, stk. 9, 3. pkt., indebærer, at virksomheder, der ikke eller ikke længere lever op til kravene i ordningen, ikke kan opnå afgiftsfritagelse. Skatteforvaltningen skal således ikke under et kontrolbesøg vurdere hvilken varme, der er omfattet af ordningen, og om en virksomhed opfylder betingelserne for at være med i ordningen, og derfor er der behov for at indføre en mekanisme, der sikrer, at Skatteforvaltningen umiddelbart kan konstatere dette i tilfælde af gennemførelse af kontrol.

Efter de gældende regler i energiafgiftslovgivningen kan Skatteforvaltningen til brug for afgiftskontrollen løbende indhente oplysninger hos klima-, energi- og forsyningsministeren om, i hvilket omfang de virksomheder, som deltager i ordningen, opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen. Det er ikke Skatteforvaltningen, som vurderer, om en virksomhed opfylder kravene.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 4. pkt., at varme omfattet af henholdsvis 1. og 2. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig.

Det foreslåede medfører, at der sikres et grundlag for at opgøre afgiften.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling. Denne måling kan modtageren af overskudsvarme benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt., at hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt. eller stk. 5.

Det er efter det foreslåede en betingelse for at anvende de lempelige regler for beskatning af overskudsvarme, at der foretages måling. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at decideret varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglerne. Skatteforvaltningen vil ikke kræve målinger, hvis den overskudsvarme, som kræves målt, er helt fritaget for overskudsvarmeafgift.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt., at hvis nyttiggørelsen sker ved varme-

pumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumper.

Det foreslåede er en videreførelse af de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt., at satsen i 1. pkt. for overskudsvarmeafgiften reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Dette indebærer, at satsen for overskudsvarmeafgiften reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 9. pkt., at for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til nr. 2

Bemærkningerne til nr. 1 og 2 er i vidt omfang sammenfaldende, da der er tale om to alternative affattelser af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9. I nr. 1 foreslås det, at der indføres en afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i energieffektiviseringsordning for overskudsvarme efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning, jf. forslaget § 1, nr. 7. I nr. 2 foreslås ud over en afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme som foreslået i nr. 1, at den formelle indbetaler af overskudsvarmeafgiften skal kunne ændres fra virksomheden til varmeforsyningsselskabet, hvis der foreligger en aftale mellem parterne om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, og at leverancen ydes vederlagsfrit. Den alternative affattelse skyldes, at det skal være muligt at sætte dele af bestemmelsen i kraft på forskellige tidspunkter.

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af mineralolieprodukter til procesformål, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, at virksomheder, der er momsregistreret, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt mineralolieafgift af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige produkter ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug, og det omfatter eksempelvis forbrug af afgiftspligtige produkter til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtige produkter omfattet af mineralolieafgiftsloven udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. mineralolieafgiftslovens § 1.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om produkterne bruges til procesformål eller

til andre formål som eksempelvis varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftsloven § 32 a i. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg. I sådanne tilfælde betales alene en afgift på 41,7 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt.

Der gælder desuden særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivl i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har tidligere været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmemodtageren, indregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmemodtager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmemodtageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., mens der betales en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af afgiftspligtige produkter i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås at nyaffatte mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., at i det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5 efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling

efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau).

Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energiafgifterne på brændsler, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås, at der i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt., indføres en afgiftsfritagelse, såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektivitetsordning for overskudsvarme. Der vil være afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører.

Det foreslåede betyder, at virksomheden for at opnå afgiftsfritagelsen skal forpligte sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det vil derfor også være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

De virksomheder, der bliver godkendt til at indgå i energieffektiviseringsordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, opnår afgiftsfritagelse fra den dag, hvor virksomheden har indgivet ansøgning om deltagelse i ordningen, og afgiftsfritagelsen varer, indtil virksomhedens deltagelse i ordningen ophører. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at virksomheden ikke kan deltage i ordningen, er virksomheden ikke afgiftsfritaget i perioden fra virksomheden ansøgningens indgivelse, og indtil den har modtaget et afslag. Virksomheden kan indregne afgiftsfritagelsen fra ansøgningstidspunktet, men modtager virksomheden et afslag, skal virksomheden efterangive og tilbagebetale værdien af fritagelsen til Skatteforvaltningen fra ansøgningstidspunktet og frem til afgørelsestidspunktet.

Det foreslås, at der i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., indføres et krav om, at virksomheden på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset.

Det foreslåede medfører at der vil være et krav om, at virksomheden kan fremlægge dokumentation i form af en afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren for, at virksomheden indgår i energieffektiviseringsordningen med klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette kan ske ved at fremlægge gældende afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren om virksomhedens deltagelse i ordningen.

Det foreslåede i § 10, stk. 9, 3. pkt., indebærer, at virksomheder, der ikke eller ikke længere lever op til kravene i ordningen, ikke kan opnå afgiftsfritagelse. Skatteforvaltningen skal således ikke under et kontrolbesøg vurdere hvilken varme, der er omfattet af ordningen, og om en virksomhed opfylder betingelserne for at være med i ordningen, og derfor er der behov for at indføre en mekanisme, der sikrer, at Skatteforvaltningen umiddelbart kan konstatere dette i tilfælde af gennemførelse af kontrol.

Efter de gældende regler i energiafgiftslovgivningen kan Skatteforvaltningen til brug for afgiftskontrollen løbende indhente oplysninger hos klima-, energi- og forsyningsministeren om, i hvilket omfang de virksomheder, som deltager i ordningen, opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen. Det er ikke Skatteforvaltningen, som vurderer, om en virksomhed opfylder kravene.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. pkt., foræres bort til varmforsyningsselskaber, hvis

der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmemforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. pkt.

Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmemodtageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmemodtager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmemodtageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmemforsyningsselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmemforsyningsselskabet har indbetalt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., at varmemforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 11, stk. 9, 4. pkt., skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme.

Regnskabet kan benyttes af Skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der skal indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registrerede virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registrerede virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelsen med driften af registrerede virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 22, stk. 1.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt., at varme omfattet af henholdsvis 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig.

Det foreslåede medfører, at der sikres et grundlag for at opgøre afgiften.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling. Denne måling kan modtageren af overskudsvarme benytte til afregning af afgiften. I den situation, hvor varmen foræres bort til forsyningsselskaber, er det således fortsat leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt., at hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.

Virksomheder, der producerer overskudsvarme uden at foretage måling, kan ikke opnå godtgørelse. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for

varmeproduktion. Dette indebærer også, at egentlig varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglerne. Skatteforvaltningen vil ikke kræve måling, hvis den overskudsvarme, som kræves målt, er helt fritaget for overskudsvarmeafgift.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 9. pkt., at hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen.

Det foreslåede er en videreførelse af de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 10. pkt., at satsen i 1. pkt. for overskudsvarmeafgiften reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Dette indebærer, at satsen for overskudsvarmeafgiften reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 11. pkt., at for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til § 5

Efter gældende ret ydes der tilbagebetaling af afgiften af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet anvendt til opladning af batterier til registrerede elbiler. Tilbagebetalingen omfatter elektricitet anvendt i ladestandere, herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, og elektricitet anvendt til opladning af batterier på batteriskiftestationer jf. § 21, stk. 1, i lov nr. 1353 af 21. december 2012.

Det følger af § 21, stk. 2, i lov nr. 1353 af 21. december 2012, at tilbagebetalingen, ydes uanset betingelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 15, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgift for elektricitet og varme.

Elafgiftslovens § 11, stk. 4 og 6-14, er ophævet ved § 1, nr. 13, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, hvorefter elafgiftslovens § 11, stk. 15-22, bliver stk. 5-12.

Det foreslås, at henvisningen til elafgiftslovens § 11, stk. 15, i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 21, stk. 2, ændres til en henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 5.

Baggrunden for det foreslåede er en henvisningsfejl.

Til § 6

Til nr. 1

Ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev gasafgiftslovens § 10, stk. 9, nyaffattet. Det foreslås af lovtekniske grunde at ophæve den vedtagne endnu ikke ikrafttrådte bestemmelse.

§ 5, 2. pkt., i lov nr. 138 af 25. februar 2020 indebærer, at skatteministeren kan fastsætte, at dele af lovens træder i kraft på forskellige tidspunkter. Begrundelsen for at indsætte denne bestemmelse var, at det var

nødvendigt at gennemføre en dialog med Europa-Kommissionen om omlægningen af overskudsvarmeafgiften i henhold til EU's statsstøtteregele, og at dette kunne indebære, at delelementer i loven først skulle træde i kraft senere eller ændres. Dialogen med Europa-Kommissionen er siden vedtagelse af lov nr. 138 af 25. februar 2020 tilendebragt. Der vurderes på den baggrund ikke at være behov for at foreslå en tilsvarende regel som i § 5, 2. pkt., i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Til nr. 2

Ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev kulafgiftslovens § 8, stk. 8, nyaffattet. Det foreslås af lovtekniske grunde at ophæve den vedtagne endnu ikke ikrafttrådte bestemmelse.

§ 5, 2. pkt., i lov nr. 138 af 25. februar 2020 indebærer, at skatteministeren kan fastsætte, at dele af lovens træder i kraft på forskellige tidspunkter. Begrundelsen for at indsætte denne bestemmelse var, at det var nødvendigt at gennemføre en dialog med Europa-Kommissionen om omlægningen af overskudsvarmeafgiften i henhold til EU's statsstøtteregele, og at dette kunne indebære, at delelementer i loven først skulle træde i kraft senere eller ændres. Dialogen med Europa-Kommissionen er siden vedtagelse af lov nr. 138 af 25. februar 2020 tilendebragt. Der vurderes på den baggrund ikke at være behov for at foreslå en tilsvarende regel som i § 5, 2. pkt., i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Til nr. 3

Ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, nyaffattet. Det foreslås af lovtekniske grunde at ophæve den vedtagne endnu ikke ikrafttrådte bestemmelse.

§ 5, 2. pkt., i lov nr. 138 af 25. februar 2020 indebærer, at skatteministeren kan fastsætte, at dele af lovens træder i kraft på forskellige tidspunkter. Begrundelsen for at indsætte denne bestemmelse var, at det var nødvendigt at gennemføre en dialog med Europa-Kommissionen om omlægningen af overskudsvarmeafgiften i henhold til EU's statsstøtteregele, og at dette kunne indebære, at delelementer i loven først skulle træde i kraft senere eller ændres. Dialogen med Europa-Kommissionen er siden vedtagelse af lov nr. 138 af 25. februar 2020 tilendebragt. Der vurderes på den baggrund ikke at være behov for at foreslå en tilsvarende regel som i § 5, 2. pkt., i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 4, træder i kraft den 1. januar 2024.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hjemlen for industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, samt eldrevne varmepumper, der udnytter overskudsvarme, til at indkalkulere et overskud for leverancen, ophæves per den 1. januar 2024. Virksomheder, der leverer overskudsvarme, vil med virkning fra den 1. januar 2024 således ikke længere have adgang til at indkalkulere et overskud efter varmforsyningslovens § 20 b. Virksomheden fritages samtidig fra anmeldelsespligten mv. til Forsyningstilsynet. Den varmforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til, vil herefter skulle respektere et prisloft.

Det foreslås i *stk. 3*, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 2, § 3, nr. 2, og § 4, nr. 2, der er alternative affattelser af henholdsvis gasafgiftslovens § 10, stk. 9, kulafgiftslovens § 8, stk. 8, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, i forhold til lovens § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1. Begrundelsen for dette er, at ikrafttræden af lovens § 2, nr. 2, § 3, nr. 2, og § 4, nr. 2 kræver en systemmæssig understøttelse, der ikke kan tilvejebringes inden lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at for aftaler om levering af overskudsvarme indgået før den 1. januar 2022, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. januar 2024.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at eksisterende aftaler, der er indgået inden lovens ikrafttræden den 1. januar 2022, vil være omfattet af en overgangsordning, hvor de hidtil gældende prisbestemmelser finder anvendelse. Det afgørende for, hvilke regler, der vil være gældende for aftalen, vil være tidspunktet for indgåelse af aftalen. Ændres der efter den 1. januar 2022 på en aftale indgået før den 1. januar 2022 finder de nye regler anvendelse. Dette gælder alle ændringer i aftalen om prisfastsættelsen, men ikke andre ændringer i aftalen af underordnet betydning. Indgås en ny aftale efter 1. januar 2022 finder de nye regler anvendelse.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at § 20, *stk. 1, 3. pkt.*, i lov om varmforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, dog finder anvendelse fra den 1. januar 2022.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bagatelgrænsen finder anvendelse fra 1. januar 2022, uanset om der er indgået en leveringsaftale før den 1. januar 2022. Bagatelgrænsen efter den foreslåede § 1, nr. 1, 3. pkt., vil indebære, at virksomheder, der leverer overskudsvarme, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en kapacitet på under 0,25 MW, ikke vil være omfattet af prisreguleringen fra den 1. januar 2022.

Lovforslaget gælder ikke og kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland, fordi de love, som foreslås ændret, ikke gælder og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, som ændret ved § 5 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 og § 3 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, foretages følgende ændringer:

§ 20. Kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygnings opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17 og §§ 20 b og 20 c. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning.

Stk. 2. – 17. ---

§ 20. ---

Stk. 1. – 17. ---

§ 20 b. Geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassebaserede varme- eller kraft-varme-værker, som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, kan i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser indkalkulere et overskud. Ligeledes kan eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, og industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.

Stk. 2. – 3. ---

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og forsyningsministeren (Forsyningstilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om formen

1. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 7-17« til: » jf. dog stk. 7-18«, og som 3. pkt. indsættes:

»1. pkt. finder ikke anvendelse på levering af overskudsvarme fra virksomheder, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en varmekapacitet på under 0,25 MW.«

2. I § 20, indsættes som *stk. 18*:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om prisloft på overskudsvarme, herunder regler om generelle og individuelle prislofter og om gyldighedsperioder for prislofter.«

3. I § 20 b, stk. 1, 2. pkt. indsættes efter »overskud«: », dog ikke for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.«

4. I § 20 b, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Ligeledes kan eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.«

5. I § 21, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Anmeldelse efter 1. pkt. for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18, foretages af den varmemforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til.«

for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

§ 21. ---

Stk. 1. – 3. ---

Stk. 4. Finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6.

Stk. 5. – 7. ---

6. I § 21, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder for så vidt angår overskudsvarme omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.«

7. Efter kapitel 4 b indsættes:

»Kapitel 4 c

Energieffektiviseringsordning for overskudsvarme

§ 23 o. Virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme. Energieffektiviseringsordningen skal omfatte energigennemgange med henblik på at identificere mulige energieffektiviseringer af virksomhedens overskudsvarme og gennemførelse af disse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan videregive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om virksomheders deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler for energieffektiviseringsordningen, herunder regler om følgende:

- 1) Ansøgning om indtræden og udmeldelse af ordningen, herunder proces og indhold.
- 2) Afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.
- 3) Dokumentationskrav og krav om afgivelse af tro- og loveerklæringer for at kunne deltage i energieffektiviseringsordningen.
- 4) Gennemførelse af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag.
- 5) Verifikation af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag af en uvildig ekstern ekspert eller af et certificeringsorgan, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan.
- 6) Godkendelse af og offentliggørelse af oplysninger om uvildige eksterne tekniske eksperter.
- 7) Nærmere angivne internationale vedtagelser og specifikationer som virksomheder, der deltager i energieffektiviseringsordningen, skal overholde.

8) Påbud og afgørelse om udelukkelse fra energieffektiviseringsordningen i forhold til virksomheder og uvildige eksperter.

9) Kursusgebyrer i forbindelse med godkendelse af uvildige tekniske eksperter, jf. nr. 6.«

8. Efter § 24 indsættes:

»§ 24 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at virksomheder, som er omfattet af energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, jf. § 23 o, stk. 1, overholder § 23 o og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet, jf. stk. 1, få adgang til en virksomheds lokaler, herunder adgang til at besigtigelse af energimålere, procesanlæg og alt øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Stk. 3. Indehavere og ansatte i virksomheder, der er tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme efter § 23 o, stk. 1, skal yde fornøden bistand og hjælp i forbindelse med tilsynets udførelse. Tilsynet kan meddele påbud til indehavere og ansatte om bistand og hjælp.

Stk. 4. Klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

§ 24 b. Klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne tilsynsbeføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Private organisationer eller selskaber m.v. kan ikke træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 23 a, stk. 1, eller § 24 a, stk. 2.«

§ 26. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 2. ---

§ 26. ---

Stk. 1. ---

Stk. 2. Kommunens, klima-, energi- og forsyningsministerens og Forsyningstilsynets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det i stk. 1 nævnte Energiklagenævn. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. – 4. ---

9. I § 26, *stk. 1*, ændres »eller Forsyningstilsynet« til: », Forsyningstilsynet eller andre statslige myndigheder«.

10. I § 26, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »og Forsyningstilsynet« til: », Forsyningstilsynet og andre statslige myndigheder«.

§ 26 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om

1) ---

2) at afgørelser, truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 28, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, og

3) ---

§ 28. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

§ 10. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmelieferancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller til fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra

11. I § 26 a, nr. 2, ændres »eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 28« til: », Forsyningstilsynet eller anden statslig myndighed i henhold til en bemyndigelse efter § 24 b, stk. 1,«.

12. § 28 ophæves.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 5 i lov nr. 923 af 18. maj 2021 og § 12 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 9, affattes således:

»*Stk. 9.* I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Varme omfattet af 1. og 2. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter

varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.

Stk. 10-17. ---

m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

2. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og varmforsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter 4. pkt. på baggrund af oplysninger fra varmelieferandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 3 i lov nr. 138 af

25. februar 2020, § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 14 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

§ 8. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeløbet. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4.

Stk. 9-14. ---

1. § 8, stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Varme omfattet af 1. og 2. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

2. § 8, stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning ophører. Virksomheden

skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. pkt., til varmeforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og varmeforsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmeforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter 4. pkt på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. jf. lov-bekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret ved § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 4 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

§ 11. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes

1. § 11, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens

fuld tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.

Stk. 10-19. ---

deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Varme omfattet af 1. og 2. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

2. § 11, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og varmforsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter 4. pkt. på baggrund af oplysninger fra varmelieferandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra

varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

§ 5

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer affald fra egen cementproduktion), som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr. 1889 af 29. december 2015, § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017 og § 7 i lov nr. 1585 af 27. december 2019 og senest ved § 6 i lov nr. 203 af 13. februar 2021, foretages følgende ændring:

I § 21, stk. 2, 1. pkt., ændres »§11, stk. 15« til: »§11, stk. 5«.

§ 21. ---

Stk. 2 Tilbagebetalingen ydes uanset betingelsen i lov om afgift af elektricitet § 11, stk. 15, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgift for elektricitet og varme. Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden på anmodning fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestandere, herunder hurtigladere, og på batteriskiftestationer. Der ydes tilbagebetaling med virkning fra og med den 27. april 2010 og til og med den 31. december 2030.

Stk. 3-4. ---

§ 6

I lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og kos m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatningen af overskudsvarme), som ændret ved § 6 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 5 og 6, ophæves.

5. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen

afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg omfattet 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og

skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 13. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 13.-18. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

6. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

1. § 8, stk. 8, affattes således:

2. § 3, nr. 1, ophæves.

»Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 12, 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt. eller stk. 12, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

3. § 11, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskud-

3. § 4, nr. 3, ophæves.

svarme efter lov om varmemforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt., til varmemforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmemleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmemleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmateriale skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«